

NEBE A ZEMĚ

Téměř všechny národy od počátku lidské historie až do 17. století věřily, že žijí na rovné, nehybné Zemi s nebeskou klenbou, v které se pohybují Slunce, Měsíc a hvězdy, jak dosvědčují i tehdejší zobrazení. Nebyl důvod věřit něčemu jinému, protože tato realita souhlasila s pozorovatelnou skutečností i s Biblí.

Nyní téměř všichni žijeme v pevném přesvědčení, že jsme na povrchu rotující země-koule řítící se ohromnou rychlostí po oběžné dráze kolem mnohonásobně většího Slunce, kdesi v nepředstavitelně velkém vesmíru. Jaké jsou důkazy a důvody pro tuto naši víru, která je nám předkládána jako nezpochybnitelná skutečnost?

Spisovatel a novinář George Orwell v roce 1946 napsal: “Je patrné, že mé důvody pro přesvědčení, že Země je koule, jsou dost pochybné. Nicméně, toto je výjimečně základní informace. Ve většině jiných otázek bych musel odkázat na experty mnohem dříve a byl bych méně schopen si jejich prohlášení ověřit. A velká většina našich vědomostí je na této úrovni. Nestojí na uvažování nebo experimentech, ale na autoritě. A jak by tomu mohlo být jinak, když sám expert je ignorant ihned jak se vzdálí své vlastní specializaci? Většina lidí, když je dotázána na důkazy, že Země je koule, by se ani neobtěžovala použít těch pár slabých argumentů, které možná znají. Začali by tím, že to ví každý, a pokud by byli dále dotazováni, tak by se naštváli... Toto je lehkověrná doba.”

To bylo ale ještě před tím, než jsme vylétli do vesmíru a jasně dokázali, že jsme na rotující země/moře-kouli. Jenomže po padesáti letech ve 'vesmíru', jsme až do června 2015 měli **jednu** údajnou fotku zeměkoule z roku 1972, která je také ve všech učebnicích (ostatní zobrazení jsou přiznané kompozity a realistické malby). Pojdme se podívat na historii zeměkoule a 'vesmíru'. Tento příběh je detektivka, komedie, drama, tragédie i fraška zároveň. Je to příběh boje pravdy se lží, reality s teorií a jeho význam se těžko dá přecenit.

Rané spekulace

Od doby, kdy je člověk na zemi až po 17. století téměř všichni lidé věřili, že jsme na nehybné placaté Zemi s nebeskou klenbou nad námi, ve které obíhají nebeská tělesa. Tento obraz stvoření byl pravděpodobně poprvé narušen filosofem a matematikem Pythagorem zhruba 500 let před Kristem, který učil, že dokonalý tvar je sférický a že bohové tedy stvořili kulatou, sférickou Zem. Pythagoras věřil, že „číslo je podstata věcí“, a založil svou školu na stupních zasvěcení, podobně jako většina osvětských spolků. „Pythagorejci vytvořili číselnou mystiku a vynikali v kombinování mystiky a vědy.“ (*Mysticism and Logic*, Bertrand Russell). Mnoho konceptů okultní numerologie a geometrie lze dohledat zpět k Pythagorovi, a proto je dodnes ctěn mezi 'osvícenci' a okultisty. Albert Pike (vrchní americký svobodný zednář 19. století) o něm napsal: “On vymyslel slovo filosof a sám se určil prvním filosofem. Astronomii, kterou učil, byla astrologie: jeho věda čísel byla založena na kabalistických principech. Vše je schováno v číslech.” (*Morals and Dogma*, st.626).

V 3. století pak Aristarchos ze Samu vzal tuto teorii dále, když údajně navrhl, že

Země krouží kolem Slunce. Ve 2. století př. n. l. Hipparchos objevil měření vzdálenosti triangulací neboli trigonometrií, kterou samozřejmě používáme dodnes. Pokud známe vzdálenost dvou bodů A a B a dvou úhlů objektu od A a B, jehož vzdálenost měříme, můžeme zkompletovat trojúhelník a tak zjistit délku všech jeho stran.

Aby Hipparchos mohl změřit vzdálenost ke hvězdám, potřeboval dostatečně dlouhou přímku na zemi, s pozorovateli na obou koncích, kteří by změřili úhel ke stejné hvězdě v přesně stejný čas. To ale v jeho době nebylo tak jednoduché, takže žádné měření neudělal. **Dospěl ale k osudovému a ničím nepodloženému závěru, že hvězdy jsou příliš daleko na to, aby se jejich vzdálenost dala změřit - „hvězdy jsou nekonečně vzdálené“.**

Tuto teorii po něm převzal ve 2. století uznávaný egyptský astronom Ptolemy, opět bez jakéhokoliv praktického ověření. V této době ale další učenec Eratosthenes údajně provedl důležité měření. Věděl, že o letním slunovratu je v Aswanu Slunce přímo nad hlavou a znal vzdálenost Aswanu od Alexandrie. Změřil tedy úhel slunce v Alexandrii o letním slunovratu, a tím měl poprvé určit obvod zeměkoule. Tento výklad experimentu s dvěma neznámými ale předpokládá, že Země je koule a že Slunce je extrémně daleko. K tomu by bylo nejdříve potřeba dokázat, že povrch Země a hlavně vody jsou konvexní, a vysvětlit, proč se sluneční paprsky rozcházejí a nejsou paralelní, tak jak by měly být s velkým a velice vzdáleným Sluncem. To Eratosthenes nijak neověřoval a údajně tedy vysvětlil rozdíl v délce stínu tím, že ohnul spodní přímku (zemský povrch) trojúhelníku tvořeném Aswanem, Alexandrií a Sluncem.

Zatímco někteří řeční filosofové spekulovali o zeměkouli, běžní lidé dále žili přesvědčení, že jsou na placaté, nehybné Zemi. Model rovné Země s nebeskou klenbou vydržel dalších 1 400 let, až do doby Mikuláše Koperníka. Bylo to v době, kdy v Evropě vrcholila renesance a vládnuoucí třída se vracela zpět k předkřesťanské kultuře Řecka a Říma. Přišla doba na oprášení myšlenek řeckých teoretiků.

Koperník

“Koperníkovská revoluce je důležitější než vše od vzniku křesťanství a redukuje renesanci a reformaci na úroveň pouhých epizod, interního přeskupení v systému středověkého křesťanstva... transformovala celý koncept fyzického vesmíru a samou strukturu lidského života. Vypíná se jako skutečný počátek moderního světa a moderní mentality tak, že naše běžná periodizace evropské historie se stala zastaralá a spíše přítěží.”

Historik Herbert Butterfield, *Origins of Modern Science* (Původ moderní vědy)

V 16. století Mikuláš Koperník prezentoval odvážnou teorii heliocentrismu. Byl inspirován hlavně řeckými filosofi a zasvěcenci 'posvátné' geometrie a matematiky Pythagorem, Philolaem a možná prvním heliocentristou Aristarchem (i když toho přímo nezmiňuje). Paradoxem bylo, že Koperník argumentoval, že je nerozumné předpokládat, že všechna nebeská tělesa rotují kolem Země, právě proto, že jsou extrémně daleko, a tudíž ohromná. Opět tedy stavěl na původní a ničím nepodložené

spekulaci Hipparcha. Tvrdil, že je mnohem pravděpodobnější, že Země samotná je kulaté nebeské těleso a rotuje kolem mnohem většího Slunce. V obou případech by prý pohyb nebeských těles vypadal ze Země stejně.

Koperník ale nikdy netvrdil, že jeho model je cokoliv více než teorie, protože ani neměl žádné skutečné důkazy na podporu země-koule a heliocentrismu. Stejně jako pro řecké teoretiky a další, kteří později šli v Koperníkových šlépějích, celá záležitost byla spíše estetickou a teoretickou otázkou a vytvoření uspokojivé matematické konstrukce pro model rotujících koulí (planet) na kruhových oběžných drahách v prostoru. Z Koperníkova díla je to velice zřejmé. “Na prvním místě musíme vidět, že vesmír je sférický.(!) To je buď proto, že tento tvar je nejdokonalější, kompletní sám v sobě, nebo proto, že je nejvíce objemný a tudíž nejvhodnější pro to, co má obsahovat a zachovávat všechny věci.”

Koperníkovo stěžejní dílo *De revolutionibus orbium coelestium* (Oběhy sfér nebeských) propagující heliocentrismus nemělo nic společného s vědou. **Bylo to především filosofické dílo** založené na hermetismu (vnitřní, skryté vědění skrze zasvěcení, jehož jazykem jsou zejména symboly a obrazy).

Koperníkův model nebyl nic více než pouhý teoretický konstrukt. Problém byl ale v tom, že toto teoretické cvičení Koperníka si dělalo nárok na určení reality, včetně tvaru a pohybu Země. Kouzelnická hra s realitou začala a nikdo asi zatím netušil, kam až povede.

Koperník se pochopitelně obával reakce na tuto svou revoluční teorii a publikoval své dílo až těsně před svou smrtí, po přesvědčování od kardinála Schonberga, biskupa Giese z Kulmu a svého žáka a obdivovatele rakouského matematika Rheticu. “Je nepravděpodobné, že by kdy Koperníkovy *De Revolutionibus* byli vydány nebýt Rheticuse.” (*Blind Watchers of the Sky*, st.57) “Rheticovo dílo, *Epistolae de Terrae Motu*, na podporu Koperníkovského modelu, bylo vydáno anonymně a až po jeho smrti. V něm se Rheticus pokouší smířit koperníkovský model s Biblí pomocí principu přizpůsobení od sv. Augustina. Koperník i Rheticus si byli vědomi konfliktu jejich modelu s písmem Bible, a proto vyvinuli systematickou obranu tzv. 'slučitelnosti'.” (Wikipedia-Rheticus)

Koperník tedy publikoval svou teorii na popud vysoce postavených katolických hodnostářů a Rheticu a jeho heliocentrickou teorii katolická církev téměř 100 let nijak nepotlačovala, takže se celkem úspěšně rozšířila mezi evropskou inteligenci. Katolíci sami přiznávají, že “počáteční odpor proti koperníkovskému systému byl od protestantských teologů z biblických důvodů.” (Katolická encyklopedie)

Teorie versus realita

“Myslíš, že nemůžeme vytvořit dvojí systém astronomie? Hvězdy mohou být blízko nebo daleko, podle toho jak potřebujeme. Myslíš si, že to snad naši matematici nedokáží?” George Orwell, z románu *1984*

Pokud budu chtít zjistit dimenze a tvar podlahy místnosti, budu postupovat tak, že budu zkoumat strop a světla na stropě a od toho odvodím, jaká je podlaha?

Vzhledem k tomu, že teorie astronomie jsou závislé na otázce tvaru povrchu Země, tak by člověk očekával, že astronomové si nejdříve ověří tvar podlahy - Země.

Nejdříve je tedy potřeba změřit údajné zakřivení zemského povrchu, což je hlavně vodní povrch. S pomocí dalekohledu je to velice jednoduchý experiment. Jak psal Samuel Rowbotham ('Parallax') v 19. století: **“Než se vzdáme našeho přesvědčení v rovnou (nekonvexní) Zemi, tak někdo musí dokázat, že vodní povrch je konvexní, a nikoliv vodorovný.”** (*Zetetic Astronomy – Earth not a Globe*, 1881).

Zetetic (řecky Zeteo) znamená přímo ověřitelná, prokazatelná v protikladu k “theoretic”, což je 'poznávání' založené na **spekulaci a imaginaci**.

Rowbotham provedl měření na šesti mílích naprosto rovného úseku kanálu v Anglii zvaného Old Bedford Level. **S dalekohledem umístěným 20 cm nad vodou pozoroval vzdalující se člun po celou délku šesti mil v celém rozsahu, a dokázal, že celá délka je naprosto vodorovná. Na glóbu by na tomto úseku mělo být zakřivení 24 stop (731 cm).** Nemusíme ani chodit s dalekohledem na vodní plochu protože všude na světě vidíme na vzdálenosti, které jednoduše neodpovídají zeměkouli udávané velikosti se zakřivením 7,84 cm na každý km na druhou.

Zkuste si toto číslo ověřit a možná zjistíte jako já, že se nejdříve budete muset probrat řadou zavádějících a mlžících informací. Přitom je to záležitost celkem jednoduché geometrie a měla by to být základní informace, kterou se všichni učíme ve škole. V dnešní technologické době, kde tak rádi všechno měříme, byste čekali stovky, tisíce zdokumentovaných experimentů změření zakřivení zemského povrchu, třeba s pomocí laser paprsku. Měl by to být základní a jednoduchý experiment pro všechny studenty zeměpisu a potvrzení, že žijeme na země-kouli.

Ohromným červeným vykřičníkem je zjištění, že nelze najít žádné praktické změření zakřivení zemského povrchu od jakékoliv oficiální instituce! Proč? Zdá se, že země-koule je od bájného Eratosthena jednoduše daná a v žádném případě se nepřeměňuje.

Kepler a Galileo

Koperníkovu heliocentrickou teorii s rotující zeměkoulí po něm dále prosazovali Johannes Kepler a Galileo Galilei. Celá teorie závisela na původních a stále neověřených spekulacích, že Země je koule ve volném prostoru, Slunce je větší než Země a hvězdy jsou extrémně daleko (a tudíž ohromné). Vše toto před tím, než Galileo sestrojil jeden z prvních dalekohledů!

Měsíc a planety (tzv. toulavé hvězdy) se těmto astronomům jevily jako sférické a tak tvrdili, že Země musí být také nebeské těleso kulovitého tvaru. Také poukazovali na kruhový stín na Měsíci při jeho zatmění jako důkaz sférické Země. Jenomže bylo již mnoho zatmění Měsíce se Sluncem zároveň na obloze, svědčící proti teorii, že je to Země, která způsobuje zatmění. Od 15. století je zaznamenáno přes 50 takových zatmění, jak dokumentuje F.H. Cook ve své knize *The Terrestrial Plane*.

Kepler se narodil roku 1571 v Německu matce, která byla později souzena za čarodějnictví, a otci žoldákovi, který svou rodinu brzy opustil. Ve škole se mu ale dařilo a v roce 1594 získal místo učitele v luteránské škole v Štýrském Hradci. Kepler unikl pronásledování při rekatolizaci Evropy díky protekci od jezuitů, kteří si ho

vyhlédli jako slibného astronoma. Věnoval se nejenom astronomii a matematice, ale také astrologii, a sestavil nejméně 800 horoskopů. V roce 1600 přišel Kepler do Prahy a stal se asistentem Tychona Brahe a po jeho smrti císařským matematikem a astrologem.

Tycho Brahe byl nejsystematičtější a nejpečlivější astronom své doby a shromáždil nejvíce informací o hvězdné obloze. K teorii sférických nebeských těles údajně také napsal: "Na nebi nejsou žádná sférická tělesa... Ty, které si představují experti, existují pouze v jejich hlavách, aby jim pomohly modelovat jejich pohyb a s pomocí geometrie určit jejich pohyb numericky skrze aritmetiku." Brahe tvrdil, že Země je nehybná, protože neexistuje žádný měřitelný hvězdný paralax (změna v pozici hvězd v průběhu údajného orbitu Země). Brahe zemřel po hostině na císařském dvoře necelý rok po příchodu Keplera, který pak převzal všechna jeho pečlivě zaznamenaná pozorování.

Pro Keplera stejně jako pro Koperníka a jejich řecké předchůdce byla kosmologie spíše záležitostí filosofickou a ideologickou založenou na geometrických tvarech a 'posvátné' matematice Pythagora, více než na jakýchkoliv praktických experimentech či pozorování. Koperník ani Kepler ještě neměli ani dalekohled, když tvořili své teorie.

"Kepler za svůj největší příspěvek vědě pokládal své dílo *Kosmické mystérium*, ve kterém vysvětluje pohyb šesti tehdy známých planet na základě Platonových pěti pevných tvarů. Přesto, že to bylo šílené, to určovalo veškerou jeho práci v astronomii. *Kosmické mystérium* vedlo Keplera k objevům, ke kterým byl přitahován jakoby magicky. Je opravdu zvláštní, že tento mystik a astrolog se stal zakladatelem fyzické astronomie." (*Blind Watchers of the Sky*, st.54-55, Oxford University Press).

Galileo Galilei byl asi nejznámějším propagátorem koperníkovského heliocentrismu. Když v roce 1611 přicestoval do Říma, aby prezentoval své 'objevy' s pomocí jednoho z prvních dalekohledů, tak se mu dostalo vřelého přijetí. Jeho největším objevem bylo pozorování údajných měsíců Jupitera. Právil, že tyto měsíce obíhají planetu, protože občas mizely, což připisoval jejich pohybu za Jupiterem. Za tento objev, který prezentoval jako důkaz globulární Země a heliocentrického systému, byl jmenován čestným profesorem na univerzitě v Pise a v Padově. Další Galileova pozorování se příliš neslučovala s jeho teorií. Místo toho tedy Galileo předložil teorii, že mořský příliv a odliv jsou důkazy rotace Země. Za tyto (a několik dalších již praktičtějších objevů) je Galileo také nazýván 'otec vědy'!

V roce 1616 mu církev nařídila, aby přestal veřejně vyučovat heliocentrickou teorii. Galileo ale neuposlechl, a tak byl na posledních pár let svého života odsouzen do domácího vězení, kde pokračoval ve svém psaní i učení až do své smrti roku 1642. Celý příběh o tom, jak zpátečnická katolická církev pronásledovala odvážného a vizionářského Galilea, je spíše mýtus, který následně zvýšil zájem o Galilea a jeho teorie. Katolická církev bylo od doby Galilea dlouho oficiálně proti heliocentrismu, zatímco její dvojsečný meč - militantní a vědecky vzdělávací řád jezuitů se stal velkými propagátory této teorie. Pomocí klasické hegelovské dialektiky (kterou později popsal německý filosof Hegel) měli tedy katoličtí mocnáři pokryté obě strany sporu.

Teorie globulární Země a heliocentrismu byla určitě odvážná, ale pravý opak principu Occamovy břitvy, který praví, že mezi soupeřícími hypotézami má být vybrána ta vyžadující nejméně domněnek (předpokladů). První a zcela zásadní předpoklad byl, že Země není nehybná horizontální rovina, ale těleso ('planeta') kulovitého tvaru ve volném prostoru. Jaké byly důkazy pro kulovitý tvar Země? Lodě mizící na obzoru od spoda nahoru (což je ale pouhá vlastnost perspektivy a při pohledu dalekohledem jsou opět viditelné celé), kruhový stín na Měsíci při jeho zatmění, který předložil jako důkaz již Aristoteles, (od té doby bylo ale pozorováno mnoho zatmění Měsíce, kdy byly Slunce i Měsíc nad obzorem zároveň), a měření bájeného Eratosthena, s dvěma neznámými, které předpokládalo zakřivení Země, nikoliv potvrzovalo.

Na druhé straně důkazů svědčících proti rotující země-kouli a pro rovnou, nehybnou Zem je ohromné množství a mnohé jsou velice jednoduše experimentálně ověřitelné. V roce 1895 shromáždil sto takových důkazů W. Carpenter (*100 Proofs that the Earth is not a Globe*, W. Carpenter, 1895.) Před rokem pak Eric Dubay vydal knihu s 200 důkazy (*200 Proofs Earth is not a Spinning Ball*.) Navíc teoretický model Země coby rotující koule odvozený od pozorování oblohy (tedy odvozování tvaru podlahy dle světél na stropě) přinášel celou řadu bizarních problémů. Jaká síla působí pohyb údajně obrovských nebeských těles, mezi které astronomové nyní umístili i Zemi - *terra firmu* pod našima nohama. Jaká síla drží oceány a atmosféru na rotující kouli, zatímco nám umožňuje volný pohyb a ptákům let? (Zkuste alespoň chvíli zapřemýšlet nad tímto 'kouzlem'). Na odpovědi museli věrozvěsti nového světa počkat na dalšího teoretizujícího 'génia', Isaaca Newtona.

V roce 1670 francouzský jezuitský kněz a astronom Jean Picard byl první člověk, kterému se mělo podařit s dostatečnou přesností změřit velikost Země. Nijak ale nezměřil zakřivení, pouze ho předpokládal s pomocí matematických rovnic Snellia. (Údajné zakřivení na 100 mil je 6 666 stop)

Jezuité

Velice důležitou roli v oboru astronomie a nového obrazu stvoření hráli jezuité. Jezuité si vyhlédli Koperníka již coby učitele na protestantské škole v Štýrském Hradci a nabídli mu ochranu, za což jim byl určitě vděčný. Poté, co Koperník velice zdráhavě publikoval své teorie, po přesvědčování od již zmíněných katolických hodnostářů, tak jezuité začali produkovat jednoho astronoma za druhým. Bylo skutečně zvláštní, že řád, který byl hlavně nechvalně proslulý svým krutým pronásledováním protestantů, na druhé straně projevoval takový zájem o nově vznikající vědy, a obzvláště astronomii. V seznamu známých astronomů od 16. století po současnost se to doslova hemží jezuitou. I náš gregoriánský kalendář byl sestaven Jezuitským astronomem, Křištofem Klaviusem.

Jezuitští misionáři po celém světě 'vzdělávali' domorodce, a hlavně vladaře, v globální kosmologii.

Reformaci a šíření Biblí už nemohli zastavit, i když se snažili, ale začali vyučovat jiné stvoření než to, o kterém čteme ihned na začátku Bible. Země prý již nebyla pevně založeným, nehybným středem stvoření, ale dle teorií nových astronomů

rotující koule řítící se rychlostí přes 100 000 km/h kolem Slunce. To samozřejmě vedlo k zpochybnění přesnosti a věrohodnosti Božího slova. Proč by toto jezuité podporovali?

Největší hrozbou pro mocenskou strukturu katolické církve byli křesťané, kteří znali a věřili Božímu slovu a Kristu, (tj. nově vznikající protestanti), tak jako pro jakýkoliv mocenský režim pokoušející se o kontrolu a manipulaci lidu. Tím, že snížili důvěru v biblický popis stvoření, tedy samý začátek Bible, tak zvýšili důvěru ve vykladače Bible, kněží a papeže coby autority, kteří vědí, jak nejlépe 'vyložit' Písmo.

Dokud lidé přijímali Biblickou kosmologii Země coby pevné a nehybné s nebeskou klenbou nad námi ("oddělující vody od vod"), tak těžko mohlo být pochyb o Bohu Stvořiteli. Pokud se ale Bible mýlila nebo byla nepřesná ohledně samého počátku, stvoření, tak se mohla mýlit v čemkoliv jiném.

Jezuité nakonec pomohli dotáhnout koperníkovskou anti-biblickou verzi stvoření až k teorii 'velkého třesku'. Byl to jezuita vzdělaný katolický kněz Georges Lemaitre, který jako první formuloval teorii rozpínajícího se kosmu a tzv. 'velkého třesku'.

Když byl kněz a vědec (také bývalý pracovník v CERN) Andrew Pinsent nedávno dotázán, jak může být knězem a věřit ve velký třesk, tak odpověděl: "My jsme ho vynalezli! Přesněji tedy otec Georges Lemaitre a každý by o něm měl vědět."

Vše tedy prý vzniklo explozí původního 'superatomu'. Tuto víru dnes vyznává papež katolické církve, sám jezuita. Hegelovská dialektika katolické církve dochází svého cíle. Kruh se uzavírá.

Protestanti

"Svět má dnes stejně mýtů, jako měl před 3000 lety. Můžeme za to, pokud humanisté a kritikové Bible spolklí každý mýtus, který dnes máme, zatímco pravdu pokládají za mýtus?" (Astronom Gerardus D. Bouw, Ph.D.)

Protestantští reformátoři jako Luther nebo Kalvín ještě vnímali nesmyslnost a bezbožnost nové kosmologie a byli velice kritičtí vůči nově vznikající teorii.

"Mluví se o novém astrologovi, který chce dokázat, že Země se pohybuje a obíhá místo oblohy, Slunce, Měsíce, jako kdyby někdo na povoze tvrdil, že stojí, zatímco se pohybují země a stromy. Ale tak se věci dnes mají: když nějaký muž chce být chytrý, tak musí vymyslet něco zvláštního a musí to být nejlepší! Hlupák chce postavit celou astronomii vzhůru nohama. Nicméně, jak praví Písmo svaté: Jozue poručil Slunci, aby stálo, a nikoliv Zemi." (Lutherovi *Tischreden*).

"My křesťané musíme být jiní než filosofové (vědci) v našem myšlení. Pokud je něco mimo naše chápání, jako vody nad nebem, tak musíme věřit Písmu, než ho zlovlně popírat nebo troufale vykládat dle našeho porozumění." (*Luther's Works*. Vol 1. - Přednášky na Genesis)

"Křesťan nesmí dělat kompromisy, tak aby zastřel rozdíl mezi dobrem a zlem, a má se vyhnout omylům těch snílků, kteří mají ducha hořkosti a vzdoru, kteří popírají přirozený řád věcí. Uvidíme některé, kteří jsou tak zvrhlí nejenom v náboženství, ale ve všem, že i řeknou, že se Slunce nehýbe a že je to Země, která se pohybuje a otáčí. Když uvidíme takové, tak musíme vyznat, že se jich chopil ďábel a že je Bůh dává před nás coby zrcadlo, abychom zůstali v bázni Boží." (*Calvin and Copernicus: the Problem Reconsidered*, Robert White)

Teorie, že se Země otáčí a obíhá kolem Slunce, byla a je v přímém protikladu k Bibli, která mluví o nehybné Zemi a pohybujícím se Slunci. Reformátoři jako Luther, Kalvín a další toto ještě chápali. A nejenom oni, ale i zakladatelé země-koule a heliocentrismu věděli, že jdou proti Písmu. Použili ale princip přizpůsobení sv. Augustýna, který radil, jak postupovat, když určitá lidská teorie nesouhlasí s Písmem. Jednoduše byl potřeba 'volnější' výklad Božího slova.

Člověk už tedy prý nebyl v centru Božího stvoření, byl odloučen od Boha, který byl neznámo kde, a dle Koperníka a nově vznikající vědy se Boží slovo mylilo hned na začátku. To byl velký šok.

Když se postupně i protestantská církev nechala přesvědčit, že věda 'dokázala', že Bible se hned na začátku mylí ve svém popisu stvoření a že Bůh vlastně vždy nemíní to, co říká, tak byla brána otevřená všem následujícím a navazujícím teoriím a 'ismům'. Vše bylo nyní možné. Země už nebyla centrem a jediným místem Božího stvoření, ale nepatrnou tečkou v nekonečně velikém vesmíru, v kterém zcela určitě jsou další obydlené světy s bytostmi dost možná vyspělejšími než my. Propagátoři nového modelu světa byli trpěliví. Tuto ohromnou změnu samozřejmě nebylo možné uskutečnit během jedné generace a k jejímu rozšíření také bylo třeba obecného školství a později nejmocnější zbraně propagandistů nového věku bez Boha – filmu, televizní obrazovky a virtuální reality.

Newton a kouzelná gravitace

Téměř 100 let před ním naznačil Kepler, že nějaká neznámá síla musí držet Zemi a nebeská tělesa na jejich místech (orbitech). Nyní se problému chopil pravděpodobně nejschopnější matematik své doby, a pravil, že touto silou je gravitace. Gravis znamená v latině těžký a tato 'síla' musela být skutečně 'těžká', protože měla vysvětlovat v podstatě vše – jak drží oceány na rotující kouli, zatímco nám dovoluje volně se pohybovat, jak atmosféra, jak obíhají planety, Měsíc, atd. Newton pravil, že “gravitace je síla, kterou se vzájemně hmotná tělesa přitahují. Gravitační síla ubývá se čtvercem vzdálenosti od tělesa, které ji vyvolalo.”

Gerrard Hickson ve své knize *Králové sesazení: Historie evoluce astronomie od římské říše do současnosti* (1922), píše: “To nám v podstatě nic neříká. Žádný důvod, proč to tak je, nebo proč by to tak mělo být. Víme a máme ověřené, že cokoliiv těžšího (hustšího) než vzduch padá dolů. Je to otázka váhy, hustoty. Ale síla je něco jiného než váha, je to aktivní, působící energie.”

Tato gravitační síla nikdy nebyla a ani nemůže být experimentálně ověřena. Je to pouze spekulativní 'vysvětlení' koperníkovské teorie a ani Newton s ní nebyl příliš spokojen a nikdy netvrdil, že je to cokoliiv více než teorie. Věděl, že žádný matematik mu jeho teorii neschválí, tak vymyslel zcela nové odvětví matematiky, zvané *fluxions*, aby dokázal svou teorii. Z toho se stal kalkulus, který pracuje s “*infinitesimals*”, které ale nikdy nebyli pozorovány.

David Wardlaw Scott ve své knize “*Terra Firma*” (1902) píše: “Gravitace je velké slovo a velké jsou problémy, které způsobilo moderním astronomům tím, že se nechová dle zákonů pro ni určených jejím delfským zvěstovatelem Sir Isaacem Newtonem. **Byla poprvé představena veřejnosti jako pouhá hypotéza, ale**

postupně se z ní stal zákon, i když se nechoval dle určení jemu stanoveného Newtonem. Malý Měsíc odmítal obíhat kolem Slunce a žulová hora nepřitahovala ani třísku dřeva. Gravitace odmítala vysvětlit pohyb Měsíce a Newton nikdy nebyl schopen sestavit ani žádné rovnice, které by souhlasily. Jeho následovník Clairant tento problém po mnohém úsilí také vzdal.”

Profesor W.B. Carpenter v roce 1890 napsal: “Nemáme žádný důkaz, a z podstaty věci ani mít nemůžeme, pro předpoklad přitažlivé síly Země nebo jakéhokoliv jiného tělesa solárního systému na další tělesa, působící na dálku... Newton sám silně vnímal, že nemožnost racionálně vysvětlit vzájemnou interakci na dálku skrze vakuum byl slabý článek jeho systému... **Doktrína univerzální gravitace není nic víc než spekulativní teorie.**”

V dopise Dr. Bentleymu, 25.2.1692 Newton napsal: “Že by gravitace měla být vlastností hmoty tak, že by jedno těleso působilo na druhé na vzdálenost skrze vakuum, bez zprostředkování něčím jiným, je pro mne tak velká absurdita, že věřím, že žádný člověk, který má schopnost přemýšlet, by si to kdy mohl myslet.” (*Stanford Encyclopedia of Philosophy*)

Takže sám vynálezce báje gravitace přiznává, že jeho gravitace coby vlastnost hmoty je velká absurdita.

“Gravitace je pouhý úskok použitý Newtonem v jeho pokusu dokázat, že Země obíhá kolem Slunce... On vystrojil svůj idol do pozlátka falešné vědy, která uhranula nepřemýšlející masy.” (*Terra Firma*, D.W. Scott, str.8)

Gravitace je v podstatě teorie, nebo přesněji pouhé slovo, které má vysvětlit vše, co nedává smysl na rotující kouli, kde už není žádné skutečné nahoře nebo dole, pouze relativní nahoře a dole. Před Newtonem lidé ještě vnímali, že věci padají dolů k Zemi jednoduše proto, že jsou těžší (hustší) než vzduch. Na rotující zeměkouli takové prosté vysvětlení už samozřejmě nestačí. **Rotující zeměkoule ve vzduchoprázdnu byla ale stále pouhá hypotéza bez jediného skutečného důkazu. Newton nepřinesl ani jeden důkaz pro tuto teorii, pouze jako kouzelník vytáhl z klobouku magickou, hypotetickou sílu gravitace, která měla vysvětlit všechny záhady nového vesmíru.**

Newtonovo stěžejní dílo *Principia* začíná slovem “If” (Pokud) a celá jeho kniha je plná “pokud”. Pokud je totiž Země rotující koule ve vzduchoprázdnu, tak se dostáváme do absurdních problémů. Jak je vysvětlit? Gravitace (a nová matematika). **Tímto 'vysvětlením' Newton definitivně zavrhuje experimentální (zetetickou) vědu a potvrzuje nadvládu teoretické vědy řecké školy, stavící jednu hypotézu na druhou, podporovanou hrou s čísly, po vzoru Pythagorase.**

J. W. Goethe o Newtonovi napsal: “Můžeme se směle zeptat, kde najdeme muže tak intelektuálně obdarovaného jako Newton, který by se nechal oklamat takovým 'hokus-pokus', pokud by se nejdříve dobrovolně nepoddal sebeklamu? Pouze ti, kteří znají sílu sebeklamu a jak často je spjatý s neupřímností, jsou schopni vysvětlit Newtona a jeho školu. **Aby podepřel svou nepřirozenou teorii, tak kupí jednu fikci na druhou, pokoušejíc se oslnit tam, kde nemůže přesvědčit...** Ať se tato záležitost stala jakkoliv, musím říci, že proklínám tuto moderní teorii kosmologie a doufám, že se snad brzy objeví nějaký mladý vědecký génius, který bude mít dost

odvahy, **aby narušil toto univerzálně rozhlašované blouznění šilenců.**” (*Cosmos*, Vol.1)

Stále jen spekulativní teorie

Naše vědecké publikace a učebnice (dominované sekulárními humanisty) dodnes tvrdí, nebo alespoň předstírají, že Koperník, Kepler a Galileo dokázali heliocentrismus. Faktem je, že nic takového nedokázali. Pouze dokázali sestavit matematický model pro své teorie. Geolog, přírodovědec a badatel Alexander von Humboldt (1769-1859) napsal: “**Já již dlouho vím, že nemáme žádný důkaz pro Koperníkův systém... ale neodvážuji se být ten první, kdo ho napadne.**” Báľ se “posměchu nepřemýšlejících mas.” (*The Earth Stands Fast*, C. Schoeppfer). Na začátku devatenáctého století napsal Dr Woodhouse, profesor astronomie a matematiky na Cambridge University: “Pokud jsou naše předpoklady zkoumány a naše fakta vyzvány, je odhaleno, že astronomie neobsahuje potvrzení své vlastní přesnosti.”

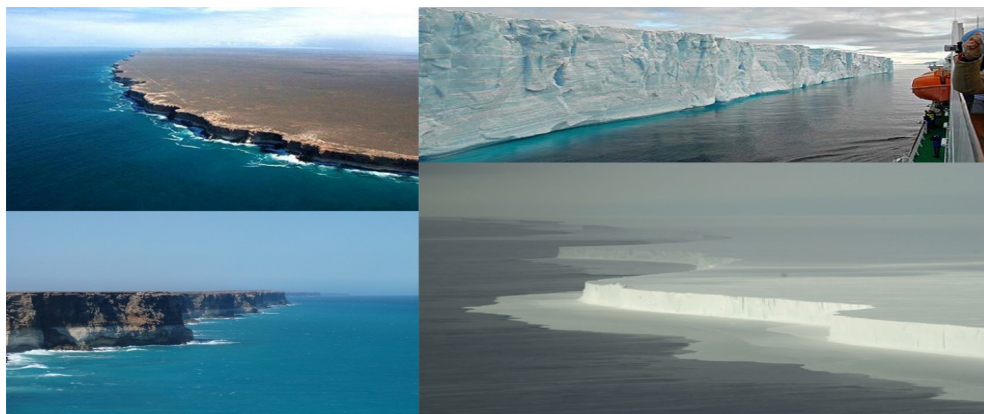
Heliocentrická teorie měla relativně dlouho mnoho odpůrců. Odpor ale postupně slábl, hlavně když i anglikánská církev přijala heliocentrismus a ten se začal vyučovat na nově vznikajících školách. Nicméně kritika koperníkovského modelu nikdy zcela neutichla. Bylo zajímavé, že katolická církev se dlouho držela geocentrického modelu se zeměkouľí. **Byl tak vytvořen zcela zavádějící spor mezi geocentrickým a heliocentrickým modelem, což odvedlo pozornost od podstaty a základní otázky: “Je Země koule ve volném prostoru?”**

Strůjci nové reality věděli, že hlavně otázka ploché Země musí být odsunuta mimo diskusi do kategorie 'primitivní a směšná', protože je celkem jednoduše prokazatelné, že Země není koule o průměru 12 700 km. Kdo z nás ví nebo věděl jednoduchou formuli pro měření zakřivení Země? Kdo z nás se kdy zamyslel nad tím, jak daleko by měl být obzor a co a jak daleko bychom mohli vidět? (Například za dobré viditelnosti vidím téměř celou 110 km vzdálenou Černou Horu, zatímco z mé nadmořské výšky 300m bych měl zahlédnout pouze 50m vrcholu). Od malička jsou nám zeměkoule a nekonečný vesmír prezentovány jako nezpochybnitelný fakt a v tom spočívá celý trik.

Konfrontace s realitou

Na jedné straně máme tedy rozvíjející se hypotetickou teorii vesmíru opírající se o matematické rovnice a neověřitelnou teorii gravitace. Na straně druhé je ověřitelná realita, v které například námořníci ve svých výpočtech počítají s naprosto rovnou vodní hladinou (tzv. 'plane sailing'), a to na jakoukoli vzdálenost. Zakřivení námořníci jednoduše nepočítali a nepočítají, a jejich výpočty jsou tak přesné. Jakmile ho ale začnou započítávat, tak jsou vždy mimo se svými výpočty, hlavně na jih od rovníku. Když se kapitán Cook nebo později James Clark Ross pokoušeli obeplout Antarktidu, tak jim to trvalo 3 až 4 roky, a pluli dle svých měření 50 až 60 000 mil. **Britská loď Challenger také obeplula Antarktidu a naměřila 69 000 mil!** (Obeplutí Antarktidy na glóbu by nemělo být více než 13 000 mil).

„Vykroužil obzor
na vodní hladině
až po mez světla a
temnoty.“ (Job
26:10)

Podobně ani projektanti nepočítají s žádným zakřivením Země. Lodní kanály, železnice, mosty a tunely jsou vždy projektovány na celkové rovině, a to i na vzdálenosti stovky kilometrů. Inženýr W. Winckler byl publikován v *Earth Review* ohledně zakřivení Země, kde uvedl: “Jako dlouholetý inženýr mohu říci, že **tato absurdní hodnota zakřivení Země** (7.84 cm zakřivení na první km a nárůst kvadratického násobku s dalšími kilometry) **je dovolená jen ve školních knihách. Žádný inženýr nesní o něčem podobném. Projektoval jsem mnoho mil kolejí a ještě více mil kanálů, a o nějakém zakřivení se ani neuvažovalo, ani nedovolovalo**”. *The Manchester Ship Canal Company* k zakřivení Země uvedla: “Je zvyklostí v železničních a kanálových stavbách pro všechny úrovně používat horizontální linie, a to ve všech sekcích. **Není praxí provádět veřejné stavby s výpočtem zakřivení Země.**”

Suezský průplav je 161 km dlouhý a bez jakýchkoliv stavidel. Kanál se kopal naprosto vodorovně (jak jinak byste také mohli kopat vodní kanál?) 26 stop pod úrovní mořské hladiny. Na zeměkouli by bylo zakřivení 2 000 metrů!

Je opravdu klíčové si uvědomit, že po téměř 500 letech teoretizování o zeměkouli doposud nikdo nezměřil údajné zakřivení Země. Jakékoliv skutečné měření zakřivení, například pomocí laser paprsku, se zdá být tabu. (Zkuste najít takové praktické měření od jakékoliv oficiální instituce).

Všude na světě za dobré viditelnosti vidíme na vzdálenosti, které by byly na glóbu jednoduše nemožné. Nejvíce průkazné je to přes vodní hladinu potvrzující, že voda je skutečně vodorovná, a nikoliv konvexní. Přes jezero Michigan je například vidět 100 km vzdálené Chicago, (které by mělo být pod obzorem za 784 metry zakřivení), které mnozí vyfotili a pomocí zoomu dokázali, že to nemůže být fata morgána (jak tvrdil televizní komentátor).

V roce 1824 provedl Encke první vážný pokus změřit vzdálenost Slunce. Nikoliv ale logickým způsobem triangulace (viz. Hipparchos), protože ten by ukázal úplně jinou hodnotu než předpokládanou a požadovanou heliocentrickým modelem, který si žádal ohromnou vzdálenost Slunce od Země. Použil tedy k měření transit Venuše přes Slunce zaznamenaný o 50 let dříve a odhadl vzdálenost Slunce na 97 000 000 mil! Ano, astronomická věda směle kráčela dál – dál od logiky a rozumu a blíže k 'vědeckosti', které samozřejmě rozuměli pouze 'vědci'.

Jak může Slunce vytvořit 'hot spot' ('horký bod') ze vzdálenosti 156 000 000 km?
Jak to, že ve výšce 30 km je horizont stále 'v úrovni očí'?

Na přelomu 19. a 20. století ještě leckde probíhala živá diskuse na téma, jestli Země je sférická, či placatá, a někteří, jako třeba Samuel Rowbotham ('Parallax'), přesvědčivě obhajovali placatou, nehybnou Zem na mnohých veřejných přednáškách, jak referovaly i některé novinové články. Hlavní proud rozrůstajícího se vědeckého establishmentu už byl ale pevně nasměrován úplně jiným směrem – kosmologii již dávno ovládali teoretici. Již několik generací prošlo globálně vesmírnou indoktrinací ve školách. Hlavním důkazem zeměkoule byl třídní globus a matematické rovnice.

V polovině devatenáctého století vešla na scénu Darwinova teorie evoluce a ta byla nerozlučně spjata a postavena na heliocentrickém modelu s ohromným vesmírem. Původní, biblické pojetí světa coby nehybné roviny, “založené na hlubině” s pevnou “nebeskou klenbou oddělující vody od vod” bylo samozřejmě absolutně neslučitelné s evoluční teorií. Model světa, kterému věřilo lidstvo od nepaměti, byl odmítnut a odsunut do kategorie primitivní, směšný. Všem byla rotující zeměkoule a vesmír prezentována jako potvrzený a nezpochybnitelný fakt od toho nejútlejšího věku. **Tuto teorii předkládanou jako 'pravdu' musely děti 'pochopit' co nejdříve, dokud ještě neměly rozum, aby se nemohly bránit, protože později by něco takového jen těžko nekriticky přijaly. Děti nechodily (a nechodí) do školy, aby se naučily přemýšlet, ale aby se naučily 'přípravenou látku'.** (Skutečně přemýšlející člověk je to poslední, co by vládnoucí elity chtěly). Hlavní zbraní proti komukoliv, kdo by pochyboval, se stal výsměch a pohrdání, tak jak to vždy bývá při nepřítomnosti skutečných důkazů. Strůjci nového vesmírného řádu, globalisté, měli v rukou všechny trumfy – peníze, média, moc. Toto byla doba pokroku, osvobození se od Boha a Bible, a koperníkovský heliocentrismus byl základní kámen. Občan musel být oddělen od myšlenek na Boha Stvořitele, aby ho nově vznikající vědecké obory a sociální inženýři mohli postupně posouvat tam, kam chtěli, tj. co nejvíce materialistickému, pudovému chování a pohledu na svět. **Celý vzdělávací systém je z velké části indoktrinace do evolučně-materialistického pohledu na svět a život – indoktrinace do náboženství 'vědeckosti', která má své zákony určené 'veleknězi' jako Koperník, Newton, Darwin, Einstein. Ti určují dogmata (pouhé vymyšlené teorie), které musí vyznávat všichni, kdo chtějí být uznávanými členy vědecké obce. Ta je pevně spjata s vládou a velkými nadnárodními firmami, které ji financují. Profesori jsou 'vyznavači' a mají za úkol správně vyškolit další případné členy obce. Pokud se toleruje nějaký disent, tak jen v určitých pevně stanovených mezích.**

Rockefellerův vlastněná Encyclopaedia Britannica odhaluje základní podmínku pro vědce, když komentuje koperníkovský heliocentrismus následovně: **“Lekce pro budoucí vědce (!) je, že pokud teorie vyžaduje specifický původ nebo pohled, pak není přijatelná.”** Elitáři (paraziti) mají eminentní zájem udržet vesmír a rotující globus, protože materialisticky a pudově založený (oklamáný) člověk, je nejsnáze ovladatelný.

“Velká lež má vždy určitou sílu důvěryhodnosti, protože široká veřejnost spíše uvěří velké lži než malé. Oni často používají malé lži v malých záležitostech, ale ostýchají se použít velké lži. Nikdy by je nenapadlo fabrikovat kolosální lži a

neuvěřili by, že jiní by měli troufalost překroutit pravdu tak kolosálně.”

“I když budou prezentováni s fakty, které jasně potvrzují, že tomu tak je, tak stejně budou pochybovat a budou si nadále myslet, že zde může být nějaké jiné vysvětlení. Protože opravdu velká lež za sebou vždy zanechá stopy i po tom, co byla odhalena. Tento fakt je známý všem expertním lhářům v tomto světě a všem, kteří společně konspirují v umění lži.” (Adolf Hitler, *Mein Kampf*, Vol.1, kapitola.10)

Proč vyjmul Koperník Zem ze středu stvoření? (A kdyby to nebyl on tak by to byl někdo jiný). Britský spisovatel Anthony Burgess napsal: “Dokud je Země středem vesmíru, tak má křesťanský příběh spasení určitou věrohodnost. Když toto astronomie změnila, tak celé křesťanské dějiny ztratily jediný kontext, ve kterém dávaly smysl.” (*Earth Chauvinism*)

Křesťané si mohou myslet, že takový názor je příliš extrémní. Mnozí nevěřící ale vnímají rozpor mezi Biblí a koperníkovským vesmírem lépe než křesťané, kteří si zvykli nebrat Boží slovo tak vážně, tam kde mluví k formě stvoření. Bible ale není ledajaká kniha, která se může někde mýlit a někdo mít pravdu. Bible je buď pravdivá celá a nebo se na ní nemůžeme spolehnout v ničem. Bible se sama takto jasně prezentuje.

Na konci devatenáctého století byl koperníkovský heliocentrismus stále pouhá teoretická konstrukce bez jediného skutečného důkazu, postavená na nepodložených spekulacích řeckých a novodobějších myšlenkových teoretiků. Již zhruba 200 let se ale vyučovala na školách jako fakt a jediným důkazem byly matematické rovnice a globus v každé třídě. S Newtonem a magickou neviditelnou a neměřitelnou gravitací celý matematicko teoretický konstrukt začal žít svým vlastním životem a dal vzniknout teorii evoluce.

“Zdá se, že od Koperníka se člověk dostal na šikmou plochu – nyní klouže rychleji a rychleji pryč od středu do – čeho? Do nicoty? Do pronikavého pocitu své nicoty? ... Všechna věda má nyní za cíl odradit člověka od jeho bývalého respektu sám k sobě, jako kdyby to byla bývala pouze bizarní domýšlivost.” Friedrich Nietzsche (*Genealogy of Morals*, 1887)

Mnozí i jeho obhájci si uvědomovali, jak čistě hypotetická celá konstrukce je, ale alternativa v podobě starého (a biblického) modelu Země byla jednoduše nepřijatelná. Je klíčové si uvědomit, že zde skutečně nešlo o objektivní a logické poznávání skutečnosti, ale o prosazení určité ideologie – světa bez Stvořitele - konkrétněji bez toho biblického.

Když tedy v druhé polovině 19. století proběhlo několik experimentů, které měly změřit pohyb Země, ale žádný pohyb nezměřily, ba naopak, tak ve většině rozrůstající se teoreticko-vědecké obce nastalo tiché zděšení.

Poslední výkřiky reality

První z těchto experimentů, který nezaznamenal žádný pohyb Země kolem Slunce, byl **Michelson-Morley experiment**. Albert Michelson přiznal: **“Závěr přímo popírá vysvětlení, které předpokládá, že Země se pohybuje.”** (*American Journal of*

Science, Vol.22, 1881, st.125). Fitzgerald a Lorentz pak navrhli modifikaci aparátu měření tak, aby bylo dosaženo 'příznivějšího výsledku'.

Airey's failure experiment měl změřit pohyb Země vůči hvězdám. Ukázal ale, že to jsou hvězdy, které se pohybují vůči Zemi. (Tudíž 'Aireyho selhání'). V dnešní době si toto můžeme jednoduše ověřit i pomocí časosběrných záznamů noční oblohy s dlouhou expozicí, a s pomocí baterky a fotoaparátu. Pokud by se Země otáčela, tak by hvězdy musely zanechávat světelnou stopu proti směru našeho otáčení, tj. ve stejném směru jako zdánlivý pohyb hvězd. To je ale pravý opak toho, co vidíme v realitě, tedy jasně svědčící o pohybu hvězd vůči nám.

Sagnac experiment byl další, který ukazoval na nehybnost Země a existenci éteru. Další experimenty na zjištění pohybu Země byly provedeny Nordmeyerem v roce 1903, ale také nezjistil žádný pohyb. Není žádným překvapením, že o těchto experimentech se na školách nevyučuje.

Na přelomu století to tedy vypadalo s celým pracně budovaným heliocentrismem a potažmo vesmírem dost nejistě. Bylo by ale samozřejmě velice naivní si myslet, že nyní téměř celý vědecký establishment hodí ručník do ringu a zvolá, že celá teorie byla omyl. **Celá vědecká odvětví se již zakládala na teorii evoluce, která stála na koperníkovském modelu**, včetně sociálních věd (například psychologie Sigmunda Freuda redukujícího člověka prakticky na pudovou úroveň zvířete) a zhoubnému marxismu/komunismu, který byl již připraven zažehnout zničující revoluce.

Historik Bernard Jaffe odhaluje jak to je, když píše: “Data byla téměř neuvěřitelná... **Byl možný pouze jeden závěr – že Země je nehybná... To bylo ale samozřejmě absurdní.**” (*Michelson and the Speed of Light*, 1960, st.76).

Realitě tedy nemohlo být dovoleno, aby zastavila 'pokrok' a emancipaci od Boha a Bible. Teoretici se nehodlali vzdát. Po několikaleté spekulaci o éteru a prostoru bylo v roce 1911 navrženo (Orloff, Onspensky a Mingelsky), že světlo k nám neputuje z hvězd po přímce, tj. hvězdy, které vidíme, nejsou tam, kde je vidíme. Došli také k závěru, že vše je v pohybu včetně Slunce a celé naší Galaxie.

Byl to ale úředník z patentového úřadu Albert Einstein, který se měl stát zachráncem celé kosmické konstrukce a prodloužit její vládu až do konce současného věku. Návrat k realitě musel být ještě odložen. Tato virtuální teoreticko-fyzikální realita mohla dojít svého cíle a naplnění až na konci našeho věku, v době raket, filmu - v době moderních digitálních technologií a virtuálních realit.

“Aby byla úspěšná, tak manipulace má zůstat neviditelná. Úspěch manipulace je garantován, když manipulovaní věří, že vše se děje přirozeně a nevyhnutelně. Ve stručnosti, manipulace potřebuje falešnou realitu, ve které nebude pociťována její přítomnost”.
(G. Schiller)

Pan Géníus a Relativita ('Už nás neotravujte s realitou')

Gerrard Hickson ve své již zmíněné knize píše: “Teorie relativity je tak složitá, že

když byla poprvé prezentována, tak se říkalo, že pouze zhruba dvanáct lidí na světě je schopno jí porozumět. Je vzdálenější běžným 'faktům' a běžnému jazyku než cokoliv před ní. Je prchavá, plná sugesce, polopravd, a nejednoznačná. **Relativita je ale prvotřídní příklad vzepětí lidské imaginace ve snaze zachovat teorii vesmíru navzdory všem důkazům svědčícím proti.**"

Slovy samotného Einsteina, když předkládal svou teorii na Princeton Univerzitě: "Co myslíme relativním pohybem obecně je jasné všem. Pokud si představíme vagon pohybující se nádražím, víme, že je možné mluvit o vagonu stojícím na místě a nádraží, které je v pohybu, zrovna tak jako o vagonu v pohybu a nádraží bez pohybu. To je ale velice speciální část idejí spojených s principem relativity."

Hickson pokračuje: "To by bylo zábavné, pokud bychom si to přečetli v komiksu, když to ale říká profesor Einstein na přednášce v Princetonu, tak se čeká, že se smát nebudeme. Je to bláhové, ale pokud je to myšleno vážně, tak na to musím odpovědět vážně. Je možné mluvit o nehybném vagonu a nádraží v pohybu, a věřit tomu, pokud odhodím celoživotní osobní zkušenost a přestanu rozumět svým smyslům, což je šílenství. Takový sebeklam popírá rozum, je to negace rozumu, což je schopnost formovat správné závěry z pozorované skutečnosti ve světle zkušenosti.

Tento úvod Einsteinovy přednášky ale **dobře ilustruje charakter iluze, který leží v základech Relativity.**

Ze všech jeho teorií je patrné, že jejich aplikace je míněna hlavně na astronomii, ale bylo nevyhnutelné, aby jeho teorie zahrnovala fyziku, takže musel demonstrovat, jak jeho principy fungují na poli obecné vědy. **Aplikace na astronomii byl hlavní důvod, dopad na další oblasti vědy byla nevyhnutelná komplikace, které se nemohl vyhnout.**

Je to jako soudní případ odvolání se, kde se Einstein odvolává ve jménu usvědčené koperníkovské astronomie proti verdiktu Michelson-Morley, Airey, Nordmeyer, fyziky, faktu, zkušenosti, pozorování a rozumu."

Je to hra vabank, všechno, nebo nic, buď mi uvěří, nebo ne, stejně jako Koperník s rotující země-koulí a Newton s gravitací. Není to ale zas takové riziko, protože soudce i porota jsou předem koupeni. Původní otec lži a mistr klamu (jehož největším trikem bylo přesvědčit lidi, že vůbec neexistuje) je dočasným vládcem tohoto světa, takže by nás nijak nemělo překvapovat, že většina lidí je velice ochotná uvěřit klamu, který má za cíl zbavit se Boha Bible. (Jiní bohové samozřejmě nevadí).

"Pod obecným pojmem Relativity zahrnuje Einstein celou řadu nových teorií vzájemně se podporujících a podpírajících. Tvrdí, že světlo je materiální věc, má váhu, a tudíž podléhá gravitaci. Na své cestě se různě ohýbá a zatáčí, takže žádná hvězda není skutečně tam, kde ji vidíme. Měření vzdálenosti hvězd pomocí triangulace tedy nemá žádný význam. Einstein vymyslel novou geometrii – metafyzickou. Tvrdí, že čas je čtvrtá dimenze a že od teď by se věci měly měřit v 'časoprostoru'.

Uvedení času jako čtvrté dimenze (vedle délky, šířky a hloubky) znamenalo, že Einstein musel vymyslet několik nových termínů a také pozměnit jména některých běžně používaných. 'Prostor' se stává 'kontinuum', 'bod' je nazván 'událost'."

Ernest Rutherford, zakladatel jaderné fyziky, považoval Einsteinovu teorii za vtip, a když se ho ptali, proč ji žádný Anglo-Saxon nerozumí, tak odpověděl: “Ne. Mají na to příliš rozumu”.

Od té doby proběhlo mnoho experimentů, které měly potvrdit relativitu, ohýbání časoprostoru, gravitační vlny, atd. Výsledky ale nic takového nikdy nepotvrdily a byly buď 'upraveny', nebo jednoduše ignorovány.

Až nyní, (11.2.2016), když mágové teoretického vesmíru vidí, že jejich konstrukce je v reálném ohrožení, že stále více troufalců se odmítá klanět u oltáře jejich teoretické vědy, ohlásili 'průlomový objev'. Poprvé v historii prý super senzitivním přístrojem LIGO detekovali gravitaci (gravitační vlny). Jako důkaz nám ukázali **digitální animaci** gravitačních vln. Prorok Einstein prý předpověděl gravitační vlny v roce 1916 a nyní k nám dorazily z kolize dvou černých děr před 1.3 biliony lety - právě včas na oslavu stého výročí předpovědi pana génia. Samotný Einstein prý pochyboval, že je budeme schopni kdy detekovat. A vida, nakonec se to podařilo. Vědci po celém světě se prý radují. Gravitace a Relativita prý potvrzena.

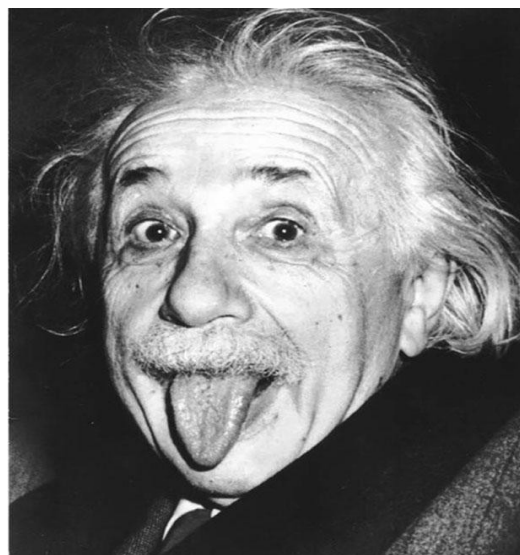
Gratulujeme!

Zajímavé na tomto příběhu také je, že 12.1.2016 varoval Stuart Clark (vědecký zpravodaj novin *The Guardian*) ve vědecké sekci novin, že manažeři LIGO (4 lidé) objevili způsob, jak zfalšovat signály gravitačních vln, a již tímto způsobem oklamali celý tým vědců na LIGO v roce 2010. Ti tehdy již sepsali zprávu o průlomovém objevu gravitačních vln a 300 se jich sešlo na konferenci v Kalifornii v březnu 2011, aby se rozhodli, kde budou zprávu publikovat a jak provedou oznámení výsledku. Až na této konferenci jim manažeři oznámili, že to byl klam. Byla to 'slepá injekce' dat, aby prý vyzkoušeli schopnost týmu rozpoznat a reagovat na skutečný objev. Celý tým vědců byl oklamán a pouze čtyři manažeři LIGO vědí, kdy jsou takovéto 'injekce' prováděny. (Nezapomeňme, že jsou zde v sázce také ohromné vládní granty, ne jenom velká lidská ega, a očekávají se výsledky.)

Relativita je ale nutná k zachování alespoň zdání, že vše je v pořádku s rotující zeměkoulí a nekonečným vesmírem. Je to ale v podstatě laciný trik, propašovaný chytrou propagandou o největším géniu dějin, který na nás s rozcuchanými vlasy rošťácky vyplazuje jazyk. Je to klaun, který nás baví a odvádí pozornost od absurdní vědy, chytrými a vtipnými bonmoty, které někdy prozrazují až moc: “Pokud fakta nesouhlasí s teorií, tak změň fakta.”

Nicméně, po Koperníkovi a spol. a Newtonovi měla vědecká obec dalšího velekněze, jehož 'zákony' udávají další směr 'kupředu' a musí být dodržovány všemi členy obce teoreticky virtuální reality.

Hickson dále píše: “Detaily té teorie reprezentují ohromné množství práce a představitosti. Je to skutečně dílo umělce a zcela jistě nachází a najde oblibu u těch, kdo mají rádi mentální gymnastiku a složitou matematiku. Hrozí ale, že tato teorie

může být brzy pokládána za vědu a vyučována našim dětem. Proto si žádá naši pozornost.

Čas není nijak příbuzný s třemi dimenzemi všech objektů. Je na nich nezávislý, a proto nemůže být použit jako čtvrtá dimenze. Co Einstein myslí čtvrtou dimenzí, je jednoduše čas, kterým určujeme něco, co se stalo v prostoru. Dimenze jsou konkrétní a konečné, zatímco čas je abstraktní a nekonečný.

Princip relativity má ilustrovat, že se nemůžeme spoléhat na jakékoliv dedukce o nebeských tělesech, protože jsme na povrchu Země a pohybujeme se po jiné dráze a jinou rychlostí než pozorovaný objekt. Poté, co Einstein přiznává, že elektromagnetické zákony jsou všude na Zemi stejné, tak pokračuje argumentací, která to popírá. “Pohyb každé lokality se neustále mění hodinu od hodiny, zatímco nepozorujeme žádné změny elektromagnetické akce.”

Jinými slovy: “Pozice pozorovatele na zemi se neustále mění na základě několika různých pohybů Země v prostoru vzhledem k imaginárnímu pevnému bodu v prostoru, zatímco elektromagnetické zákony působí přesně tak, jako kdyby pozice pozorovatele byla neměnná.”

Takže Einstein argumentuje, že elektromagnetické proudění se mění takovým způsobem, že se z naší pozice na Zemi jeví jako neměnné, respektive jako bychom byli nehybným bodem. Nevysvětluje ale, jak by se mohla elektromagnetická akce chovat takto výjimečně, jako by měla inteligenci a vědomě se chovala způsobem kalkulovaným k oklamání pozorovatele. Je to skutečně zoufalá snaha vysvětlit koperníkovský kosmos, která ale na praktické úrovni nedává žádný smysl, a je plná rozporů i na matematické, teoreticko-fyzikální úrovni, jak například dobře ilustruje astronom a matematik Stephen Crothers (a další). Einstein to sám přiznává slovy: “Do té míry, co se matematické zákony odkazují na realitu, tak nejsou jisté, a do té míry, co jsou jisté, tak neodkazují na realitu.”

Einstein nám prozrazuje, že je to vše pouze jen hra, když říká, že lidská představivost a fantazie jsou pro něj důležitější než realita. Také přiznává, že “od té doby, co se matematici chopili teorie relativity, tak už jí sám nerozumím.” (Možná jí nerozuměl od samého začátku).

Skutečný vědec, vynálezce a génius dvacátého století Nikola Tesla, který nám dal mimo jiné také střídavý proud, o Relativitě píše: **“Je to velkolepý matematický spletenec, který fascinuje, oslňuje a činí lidi slepé vůči základním chybám. Ta teorie je jako žebrák oděn do purpurového, kterého neznalí lidé pokládají za krále... jeho proponenti jsou ale metafyzikové (zabývající se nadpřirozenem), spíše než vědci.”**

Nakonec pár měsíců před svou smrtí Einstein v dopise příteli napsal: “Považuji za docela možné, že fyzika nemůže být založena na konceptu pole, tj. na kontinuálních strukturách. V tom případě nezůstává nic z mého celého vzdušného zámku, včetně gravitační teorie a zbytkem moderní fyziky.”

K dokonání tohoto teoreticky-fyzikálního divadla už chyběl pouze teoretický fyzik s hlasem robota.

Geocentrista Robert Sungenis napsal: “Jestli chcete věřit, že délky se zkracují při

pohybu objektu, čas se zároveň mění a jeho hmotnost narůstá, jen proto, abyste vysvětlili anomálie Michelsonova experimentu, tak to je vaše věc. Já budu věřit ověřené realitě, tj. nehybné Zemi.”

Většina vědců ale přijala Relativitu ráda. Mohli opustit svět praktických experimentů a fyzické reality a oddat se čistě matematickému formalismu. Dalo jim to výmluvu ignorovat všechny důkazy pro nehybnou Zem. Znamý fyzik Herbert Ives přiznal, že jediný způsob, jak dále věřit v Relativitu, bylo “**nedívat se na důkazy.**”

Máme zde tedy skupinu médií propagovaných a oslavovaných astronomů, matematiků a fyziků, kteří vytvořili určitý teoretický model fyzické reality a pokusili se ho podpořit matematikou. Nemá ale příliš společného s viditelnou a ověřitelnou realitou. Na jeho udržení jsou třeba magické, všeho schopné síly jako gravitace a hodně 'zrcadel a mlhy' v podobě od reality odtržené matematiky a fyziky.

“Dnešní vědci vyměnili matematiku za experimenty a vytváří jednu rovnici za druhou, aby nakonec vytvořili strukturu, která nemá nic společného s realitou.”
(Nikola Tesla)

Zvažme údajný pohyb Země. 1 600 km/h rychlá rotace na rovníku, ale 0 km na pólech. Atmosféra je prý dokonale synchronizovaná tak, aby vyrovnávala tyto ohromné rozdíly pohybu a odstředivé síly. Gravitace působí dostatečnou silou, aby udržela oceány na rotující kouli, ale zároveň na nás působí nesrovnatelně menší silou, jinak by nás rozdrtila na kaši. Gravitace nějak působí na každou věc tak akorát. Je to opravdu mocný kouzelník, kterým jsme byli očarováni a předali jsme mu náš rozum. Dále prý letíme 107 000 km/h kolem Slunce, tedy třicetkrát rychleji než kulka z pistole a pak ještě 650 000 000 km/h vesmírem. Hmm. Tento fantastický pohyb ale vůbec nevnímáme, zatímco letní vánek ano.

“Naše důvěřivost, i když ohromná, není nekonečná... astronomové nám říkají, že Slunce je skoro sto milionů mil daleko a to malé světélko *Betelgeuse* je desetkrát větší než naše sluneční soustava... a další zvěstovatelé divů, kteří by uvedli středověký lid ve výbuchy smíchu a skeptického veselí.

Středověký člověk věřil, že Země je placatá, a jeho smysly mu to dosvědčovaly. My věříme, že žijeme na zeměkouli, nikoliv proto, že by alespoň jeden ze sta dokázal uvést fyzické důvody pro tak podivnou víru, ale proto, že nás moderní věda přesvědčila, že nic z toho, co je zřejmé, není pravdivé, a že vše, co je magické, nepravděpodobné, neobyčejné, gigantické, mikroskopické, výstřední je vědecké.”
(George Bernard Shaw, z úvodu Hry *Saint Joan*)

Gravitace musí být zachována, protože jak vysvětlil Stephen Hawking 'svým' nezaměnitelným počítačově generovaným hypnotickým hlasem: „Protože je zákon jako gravitace, tak vesmír může a byl stvořen sám sebou z ničeho“. S člověkem-počítačem (A.I.) se přece nedá argumentovat – nikdy se nemýlí.

Věřte nám

Vše, co vidíme a jsme schopni si ověřit, svědčí o naprosto nehybné a rovné Zemi... všechny experimenty... navigační systémy (včetně samozřejmě gyroskopu)... projektanti, piloti. V praxi jednoduše počítáme s rovnou nehybnou Zemí a vidíme a vnímáme rovnou, nehybnou Zemi. Věda nám ale říká: „nevěřte svým vlastním očím a smyslům, věřte vědě a vědcům, jsou chytrější než vy.“ Do hlavy nám nasadili rotující zeměkouli, nepatrnou tečku v nekonečném vesmíru. Je to jako vir, který hlodá v našem podvědomí. Ale už to ani nevnímáme, vytěsnili jsme to a udivujeme se nad nekonečnem vesmíru. Je to ale realita?

Dítě také žije s mnoha iluzemi, a jak dospívá, tak se jich zbavuje. Někdy je to bolestivé, ale je to součást dospívání. Většina lidí žije s velkými iluzemi o způsobu a fungování tohoto světa, a jak napsal Nietzsche: „Někdy lidé nechtějí slyšet pravdu, protože nechtějí přijít o své iluze.“ Ano, nevědomost je skutečně blažená a rozhodně není třeba ani možné vědět vše, ale pokud nám náš světonázor nedovoluje věřit v to, co vidíme očima a vnímáme smysly, pak je asi problém v našem světonázoru.

Velice lehkovážně odevzdáváme své myšlení kněžím vědy a dalším autoritám a přestáváme myslet. To je velice nebezpečné z mnoha důvodů. Každý totalitní systém usiluje o kontrolu mysli člověka skrze svou verzi světa, svou verzi původu člověka, svou verzi dějin, a tudíž svou verzi přítomnosti a budoucnosti. Kosmologická věda se na povrchu jeví jako materiálně deterministická, ale pro zasvěcence je okultně mystická. Kabalista HaKanna již v prvním století s použitím jména boha o 42 písmenech vypočítal stáří vesmíru na 15.3 bilionů let, což je pouze o nějaký jeden bilion víc, než k čemu 'dospěla' moderní věda. Další kabalista Nachmanides již ve 13. století psal o rotující Zemi, relativitě, 'velkému třesku', rozšiřujícím se vesmíru.

Boj o lidskou mysl a srdce se odehrává hlavně na duchovní úrovni a promítá se do materiální. To, co si myslíme o svém původu, je určující pro vše ostatní.

Kosmologická věda nám od malička nasadila do hlavy rotující koule v nekonečném vesmíru. Říká nám, že nejsme nic zvláštního, pouze nepatrná planeta obíhající kolem jednoho z bilionů Sluncí. Takových planet jako Země může být tisíce, miliony. Že by snaha oddělit nás od našeho Stvořitele a nakonec nám ještě podstrčit falešné stvořitele, kteří přiletí odněkud z toho vesmíru? Rozeznají tento podvod ti, kteří věří dnešní globální, vesmírné virtuální realitě a neznají Bibli? Koho budou poslouchat, pokud se to stane? Vědce, experty, papeže, mediální mainstream, tak jako doposud?

Propaganda a manipulace mysli

Každá lež hlavně potřebuje velkou a neustálou propagandu a té má 'moderní' pojetí vesmíru a 'rotujících koulí' nadmíru, hlavně v době filmu, televize, moderních masových sdělovacích prostředků a počítačově generované grafiky. Od malička je nám 'sdělováno', jaká je naše realita a jak chytří, pokrokoví lidé překonali starý,

neinformovaný pohled na svět – jak teprve věda a vědci přinesli pravé a správné poznání skutečnosti. Když je ale těch pár argumentů pro rotující zeměkouli přezkoumáno, tak je velice rychle odhalena jejich nesmyslnost a až dětská absurdita. (Mnozí přemýšlející, inteligentní lidé jako Luther, Goethe, Humboldt, Orwell, Shaw, Tesla, Rowbotham a další toto věděli). Proto se autority snaží a budou urputně snažit udržet rovnou, nehybnou Zem v kategorii 'teorií pro konspirační šílence', protože **otevřená diskuse je pro zeměkouli a vesmír naprosto zničující. Oni se nemůžou pustit do logické diskuse, kde se budou předkládat důkazy. Musí to držet na psychologické úrovni.**

Určitá slova a fráze jsou jak nastražené spínače (či spíše vypínače) a byl jim autoritami dán až nadpřirozený náboj. 'Konspirační teorie' je fráze formulovaná Americkou CIA v roce 1967, která má diskreditovat teorie jiné než oficiální vysvětlení vlády. Složka měla název “psych” - zkratka pro “psychologické operace”. Je to jako vystřižené z Orwellova románu 1984 a na většinu lidí to skutečně spolehlivě funguje. Autority zde také spoléhají na intelektuální lenost průměrného občana a neochotu lišit se od davu a mít jiný názor než 'oficiální' či 'politicky korektní'.

'Placatá země' je další fráze, která má vypnout myšlení, protože je silně spojena s představou archaického, primitivního pohledu na svět, který jsme dávno překonali. Globus a vesmír byli připojeni k vědeckému a technologickému pokroku coby nedílná součást stejného vývoje a pokroku, zatímco placatá, nehybná země s nebeskou klenbou je připojena k 'primitivnímu a tmářskému' středověku. Je to čistá psychologie a manipulace mysli, což vždy byla a je hlavní specialita vládnoucích elitářů.

Čím méně skutečných důkazů, tím mocnější, promyšlenější a všudypřítomnější musí být propaganda a psychologická manipulace. S příchodem televize dostali do rukou nejmocnější zbraň, jakou kdy měli, a konečně příležitost každodenní sugesce ikonické (ale pouze virtuální) zeměkoule a animace vesmíru a planet.

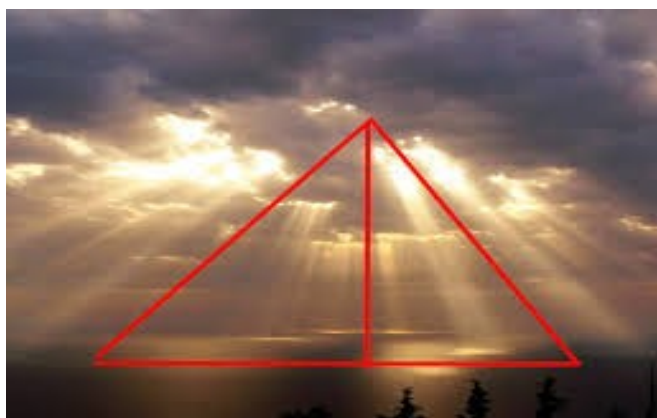
Jak napsal Schiller: “manipulace potřebuje falešnou realitu, ve které nebude pocítována její přítomnost”. Rotující zeměkoule v nekonečném vesmíru je Ta Falešná Realita, která umožňuje elitářům (parazitům po vzoru ďábla a démonů) většinu ostatní manipulace, aniž by si toho lidé všimli. Je to základ matrixu. S ním stojí a padá celý ten nový světový řád, který 'elitáři' již tak dlouho připravují a krok po kroku k němu posouvají celý svět. Jenomže, základní klam, na kterém celý ten 'babylon' stojí, je nyní odhalován. Proto také **propagace globu a vesmíru v médiích mnohonásobně za poslední rok narostla. (Údajně čtyřnásobně). To samozřejmě není náhoda.**

'Elitářští' globalisté (budovatelé 'babylonu') mají tu výhodu, že mají v rukou téměř všechny sdělovací prostředky (jediný internet ještě zůstává svobodný, ale na jak dlouho?) a samozřejmě coby dočasní vítězové prezentují svou verzi dějin a reality. Mají svou agendu a cíle s jedním hlavním cílem sjednotit co nejvíce světa pod jednu totalitní vládu, tak jak čteme v Bibli. Není to nic nového pod sluncem. Několik generací po potopě se již Nimrod s Babylonskou věží snažil sjednotit svět v

otevřené vzpouře proti Bohu. Tehdy bylo jasné, o co jde, protože lidé věděli, že žijí na placaté Zemi v uzavřeném světě, který má svého Stvořitele. Rebelové vedeni 'polobohem' Nimrodem stavěli věž, aby se dostali přes nebeskou klenbu a zabili Boha, kterého pokládali za tyrana.

Nyní je vzpoura elitářských vládnoucích parazitů (novodobých Nimrodů) rafinovanější, protože je skrytá ve falešné realitě, v matrixu zeměkoule v nekonečném vesmíru. Kulisy této Potěmkinovy vesnice se ale již začínají hroutit.

Encyclopedia Britannica (považována také jako konečná autorita na vše věci vědecké) jednoduše uvádí zeměkouli coby planetu obíhající kolem Slunce jako fakt. Pokud byste chtěli nějaký důkaz pro tento 'fakt', tak v 29 svazcích výše zmíněné ho údajně nenajdete. Někaké potvrzení, že Země je koule? Měření? Hlavně to ne! Těch pár 'images' (imagine – představ si) země-koule by na sobě měly mít nápis: "přeměřování striktně zakázáno!" Bájný Eratosthenes přece změřil zakřivení podle Slunce již před 2 200 lety. Hotovo. Země-koule je daná, posuňme se dál. Teď je potřeba ji roztočit a poslat kolem Slunce. Pár matematických rovnic to zatím ošetří a počkáme si, kdo s čím přijde později. Gravitace – geniální! Že nejde nijak ověřit nebo dokázat? Nevadí, vymyslíme na to novou matematiku. Že námořníci navigují na naprosto rovné vodní hladině, že inženýři projektují železnice a kanály počítajíc s celkovou rovinou, že pohyb Slunce na severním polárním kruhu 360 stupňů kolem pozorovatele je naprosto neslučitelný s rotující země-koulí, že vidíme stejnou hvězdnou oblohu v zimě i v létě, když náš pohled do 'vesmíru' by měl být o 180 stupňů odlišný, že Polárka je po staletí stále středem rotující oblohy a na úplně stejném místě, že hvězdy vzájemně nemění své pozice i když rozdíl v jejich vzdálenostech jsou údajně 'astronomické', že paprsky Slunce se rozcházejí, jakoby Slunce bylo blízko a že se často při východu zvětšuje a západu zmenšuje atd. Mohli bychom pokračovat i k 200 důkazům pro rovnou, nehybnou Zem, tak jak to nedávno udělal Eric Dubay.

Bible

Rozdíl v tom, jak popisuje stvoření a Zemi Bůh a jak ho popisuje heliocentrický model s nekonečným vesmírem, je opravdu markantní. Když k nám necháme Bibli mluvit tak, jak je, a nebudeme do ní vkládat naše předsudky, tak se dozvíme mnohem více pravdy, než od teoretizujících pseudovědců.

Dovedl bys jako on vzklenout oblohu pro mraky, pevnou jak lité zrcadlo? (Job 37:18, Ekumenický)

Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylinky, který jako závoj roztahuje nebesa a napíná je jako stan k bydlení (Iz. 40:22, Č.s.p)

Slunce se zastavilo uprostřed nebe a nespěchalo k západu skoro celý den (Joz. 10:13, Ekumenický)

Buduje na nebesích své pokojíky, své klenbě položil základy na zemi (Amos 9:6, Č.s.p)

Kde jsi byl, když jsem zakládal zemi?... Do čeho byly zapuštěny její podpěry, nebo kdo založil její rohový kámen? (Job 38:4,6, Č.s.p)

Neboť Hospodinu patří sloupy země, na ně položil svět. (1. Sam.2:8, Č.s.p)

Založil zemi na základech -- nepohne se na věky věků. (Ž. 104:5, Č.s.p.)

Rozprostřel zemi nad vodami (Ž. 136:6, Č.s.p.)

Pak ho Dábel vzal na velmi vysokou horu a ukázal mu všechna království světa a jejich slávu. (Mt. 4:8, Č.s.p.)

Hle, přichází s oblaky a uzří jej každé oko (Zj. 1:7, Č.s.p.)

Potom jsem uviděl čtyři anděly, kteří stáli ve čtyřech koutech země a drželi čtyři zemské větry (Zj. 7:1, Bible 21)

To je pouze několik z mnoha pasáží, které se vyjadřují k formě stvoření. Je jeden, nebo možná dva verše, které se někdy používají jako jakýsi důkaz zeměkoule. Výše zmíněný Izaiáš 40:22, kde je použito hebrejské slovo *chug*, které znamená kruh, okruh a nikoli koule. Slovo koule, nebo míč, vidíme v Izaiáši 22:18 a je to jiné hebrejské slovo. Pak se někdy cituje, že Země je zavěšena na ničem (Job 26:7). Ano Země skutečně není na ničem zavěšena, ale pevně založena a postavena na pilířích. (Pro podrobný výklad Země s pohledu Bible jsou například dobré stránky www.testingtheglobe.com Roba Skiby).

Pseudovědecká kosmologie a všichni, kteří jsou v ní zainteresovaní, se sami nikdy neudají. Schopnost bezbožného člověka klamat sám sebe a druhé je téměř nekonečná. V tomto oboru je i mnoho 'profesionálních' lhářů (včetně vyznavačů Lucifera), typu výše postavených svobodných zednářů nebo jezuitů, kteří dobře vědí, že celá heliocentrická konstrukce a s ní spojená evoluční teorie je lež na oklamání a ovládání mas.

Rozumím, že nevěřící mají problém s tím, jak by mohli být takto oklamáni – jak by téměř celý svět mohl být takto oklamán? Pokud nevěří v Boha, tak nevěří ani v d'ábla (Lucifera) – vládce tohoto věku, mistra klamu a lži, jehož největším trikem bylo přesvědčit lidi, že vůbec neexistuje. Jak psal Schiller „úspěch manipulace je garantován, když manipulovaní věří, že vše se děje přirozeně a nevyhnutelně“. Protestantští reformátoři, i sám Koperník, ještě věděli, že tato teorie jde proti Bohu a Bibli. Dnešní člověk už se ale o Bibli většinou nezajímá (má mnoho jiné 'zábavy'), takže ani neví co tam je psáno.

„Kdo odpovídá dříve, nežli vyslechl, je to jeho hloupost a ostuda.“ (Př. 18:13, Č.s.p.)
Bůh nám dal oči a rozum, abychom je používali, a nikoliv předali do rukou teoretizujících fyziků a astronomů a vesmírných agentur, které mají všechny ve svých

znacích okultní symboly. „Nemějte žádnou účast na neplodných skutcích tmy, spíše je usvědčujte.“ (Ef. 5:11, Č.s.p.) Bůh postupně zjevuje své pravdy a tato byla až donedávna po staletí téměř všem skryta. Nyní ale Bůh tuto pravdu vynesl na světlo skrze mnohé hledající, jak křesťany tak nekřesťany.

Ideje, které máme zafixované od raného dětství, které jsou umocňované na každém kroku a reflektované tisíce způsoby, se setřásají velice obtížně. Jsou jakoby součástí nás samých, naší identity, a držíme se jich, i když jsme prezentováni s jasnými důkazy svědčícími proti nim. Jak výstižně řekl spisovatel Mark Twain: “je jednodušší lidi oklamat, než je přesvědčit, že byli oklamáni.” Jenomže realita je neodbytná věc a nakonec vás doběhne. Tak je to i s Božím slovem - ono zůstává vždy spolehlivé a pravdivé, nezávisle na lidských teoriích, které se s časem mění.

Virtuální realita

“Jedinec je v nevýhodě, když stojí tváří v tvář konspiraci tak monstrózní, že nemůže uvěřit, že by existovala. Americká mysl jednoduše nerozumí zlu, které bylo uvedeno mezi nás. Odmítá i pouze domněnku, že lidské bytosti by mohly zastávat filozofii, která chce v konečném důsledku zničit vše dobré a slušné.” (J. Edgar Hoover, Ředitel FBI, *Elks Magazine*, srpen 1956)

Jeden z prvních filmů vůbec byl „Cesta na Měsíc“ z roku 1902. Je pokládán také za jeden z nejvlivnějších filmů celé kinematografie. **Film je nejmocnějším nástrojem propagandy (formování myšlení mas) v dnešním světě a světě posledních sta let.** Téma science-fiction a vesmír byl od počátku kinematografie velice populární. Začínala éra letadel a létání, ale až do padesátých let dvacátého století se člověk nikdy nedostal dostatečně vysoko, aby si mohl na vlastní oči ověřit, jestli to, na čem se lidé postupně od šestnáctého století a Koperníka dohodli, je pravda, nebo ne. Do šedesátých let dvacátého století lidé věřili, že žijí na kouli letící vesmírem, protože jim to řekli rodiče a učitelé, ještě než měli rozum, a protože v každé třídě byl globus! Žádný skutečný důkaz nebyl! Je Země tedy koule ve volném prostoru, tak jak se některým astronomům jevila některá nebeská tělesa? Slovy Marka Sargenta: “Tehdy to začalo být opravdu divné.”

Po válce se Američané i Rusové soustředili na vývoj raket. Rozebrali si německé raketové inženýry, nehledě na to, jestli byli aktivní nacisté, nebo ne. **Američané získali postupně zhruba 3 200 německých vědců (Operace 'Paper Clip') a mnozí z nich, včetně největšího odborníka na rakety Wernhera von Brauna, byli u vzniku NASA. Kořeny NASA a vesmírného programu sahají k zakladateli Jet Propulsion Laboratories, expertovi na raketový pohon, a okultistovi Jack Parsons, kterého vzorem byl neslavně proslulý okultista Alister Crowley ('Šelma'). Vývoj raket po něm v USA pokračoval pod vedením bývalého nacisty Wernhera von Brauna.**

Okultisté s oblibou schovávají věci přímo na očích v symbolech, ale i ve slovech. NASA je hebrejské slovo, které znamená vzít nahoru, nést, jít nahoru. Také má ale negativní význam: svést, oklamat, očarovat. Loga NASA a dalších vesmírných

agentur jsou plná okultní symboliky a její manažeři i kosmonauti jsou většinou vysoce postavení svobodní zednáři a ani se tím nijak netají.

Do roku 1957 měly obě země rakety schopné dolétnout do výšek, kde bylo možné jasně ověřit a zdokumentovat tvar Země. Místo aby se ale pochlubily tímto výkonem a ukázaly po 400 letech teoretizování všem lidem, jaká je Země koule, tak v roce 1958 začaly odpalovat rakety s nukleárními hlavicemi přímo nahoru do stratosféry (viz. Operace *Dominic* a *Fishbowl* – *Dominic* znamená 'boží' a *fishbowl* je akvárium). Záběry z těchto šílených experimentů (spolu se záběry fenoménu *sprites* a *elves*) jsou opravdu zajímavé a výmluvné.

Mezitím v roce 1959 došlo k bezprecedentní dohodě ohledně Antarktidy, kdy 10 zemí podepsalo smlouvu o zákazu kolonizace Antarktidy a posléze ji podepsalo více než dalších 40 zemí, a to poté, co admirál Byrd popsal Antarktidu jako zem ohromného nerostného bohatství. Dohoda zakazuje jakékoliv nezávislé prozkoumávání a není otevřena pro jakékoliv revize až do roku 2041!

Proč je tato ledová pustina takto chráněna již od doby, kdy pojem 'ochrana životního prostředí' ještě nikdo neznal, zatímco vzácné a důležité ekosystémy jsou drancovány? Vydržela nějaká jiná dohoda mezi více než 50 státy déle než tato? Antarktida je zjevně pro mocnáře velice důležitá. (Na placaté Zemi je samozřejmě okrajem Země, nikoli kontinent ostrov).

Ve stejném roce 1959 Van Allen prý objevil pásy nebezpečné radiace kolem Země, a vypadalo to, že člověk výše než na 'oběžnou dráhu' nepoletí. NASA to ale zjevně přehodnotila, inspirována Julesem Vernem se zahleděla na Měsíc, a Van Allenovy pásy byly záhy dočasně zapomenuty.

Ještě před založením NASA, v roce 1958, již vzniklo přímé spojení mezi Hollywoodem a raketovým programem, obzvláště skrze úzkou spolupráci a přátelství Walta Disneyho a Wernhera von Brauna.

Pohádkový mýtus o dobývání vesmíru byl vždy holywoodskou doménou a Hollywood působil i jako propagandistický nástroj NASA. **Byl vytvořen dojem 'vesmírného závodu' s Rusy, zatímco na nejvyšší úrovni oba tábory spolupracovaly. Měly totiž jeden hlavní společný cíl, a tím bylo zakrýt skutečnou realitu, která se nejvíce ze všeho podobala biblické verzi stvoření a formě světa,**

v kterou věřily téměř všechny staré civilizace. To poslední, co mocní světa chtěli, ať takzvaní kapitalisté, nebo komunisté, bylo, aby vyšlo najevo, jaký je skutečně náš svět, a hlavní světová náboženství tak měla nejsilnější důkaz Stvořitele. Celá koperníkovsko-evolučně-relativistická virtuální realita by byla odhalena. Falešný král světa, tohoto věku, by byl nahý. Čas na odhalení tehdy ještě nedozrál. Mocnáře světa spojuje luciferiánská ideologie – tj. „Bůh je omezující tyran a Lucifer nám přinesl skutečné světlo – 'osvícení', aby se člověk sám mohl stát bohem.“ Tedy stále ta samá původní lež od počátku lidstva.

Dnes jsme na každém kroku stále pod vlivem globálně/vesmírné propagandy. Ve znělce každých televizních zpráv je animace rotující zeměkoule. Stále je nám připomínáno, že vesmír je skutečný a nepředstavitelně velký. Existují tisíce pořadů o vesmíru a stovky filmů z 'vesmíru', všechny umocňující pocit, že jsme obklopeni nekonečným vesmírem a že ty světélkující body světla jsou ohromná tělesa (některá prý větší než celá naše galaxie!) tisíce a miliony světelných let daleko. Je to realita? Co z toho, co nám ukazují, jsou skutečné záběry, a co je animace a simulované? Jsme schopni na obrazovce rozeznat simulaci od reality? Jsme schopni rozeznat malbu 'zeměkoule' od toho, co je nám prezentováno jako fotka zeměkoule? Jak to, že za celou tu dobu letů do vesmíru máme pouze dvě údajné fotky Země z vesmíru a těch pár ostatních jsou přiznané kompozity poskládané z fotek z mnohem nižších výšek? Zobrazení Země z vesmíru jsou dokonalé koule, zatímco dle vědy je Země oblý sféroid. Na některých vidíme opakující se identické mraky. Barvy jsou úplně ostré skrz celou hloubku atmosféry. (Nevídaná věc i z výšky pouhých 10 km). Barvy i velikost kontinentů se liší od jednoho zobrazení k druhému. A možná nejabsurdnější kuriozita ze všech - **kontinenty se nejvíce podobají Mercatorově mapě světa z roku 1569, která ale zkresluje velikosti kontinentů, protože byla navrhnutá hlavně jako navigační pomůcka, zatímco Peters Projection mapa (1974) je přesnější zobrazení skutečné velikosti kontinentů.** Je ale úplně odlišná od Mercatorovy projekce a nejsme na ni zvyklí. **Tak proč na těch dvou údajných fotkách glóbu z vesmíru (a všech ostatních kompozitech 'zeměkoule') vidíme zobrazení, které se nejvíce podobá přiznaně zkreslující mapě pro námořníky?!** Odpověď je nasnadě. Jsme na ni zvyklí.

„Tak NASA rozhodni se, jak skutečně vypadá Země?“

V roce 1990 nám sonda Galileo údajně poslala záběry 24hodinové rotace země-koule. Mraky se ale za celou dobu rotace ani o trochu nepohnou a NASA se nyní od tohoto očividně zfalšovaného 'pokusu' snaží distancovat. **Je rok 2016 a stále nemáme žádné skutečné záběry celé rotující zeměkoule z vesmíru!** Nemáme žádné fotky satelitů ve vesmíru, pouze malby a digitální animace! Jediné skutečné záběry, které nám NASA a další vesmírné agentury ukázaly, jsou, jak rakety vzlétají ze Země a mizí v nedohlednu, nikoliv ale ve výšce, ale horizontálně v dálce.

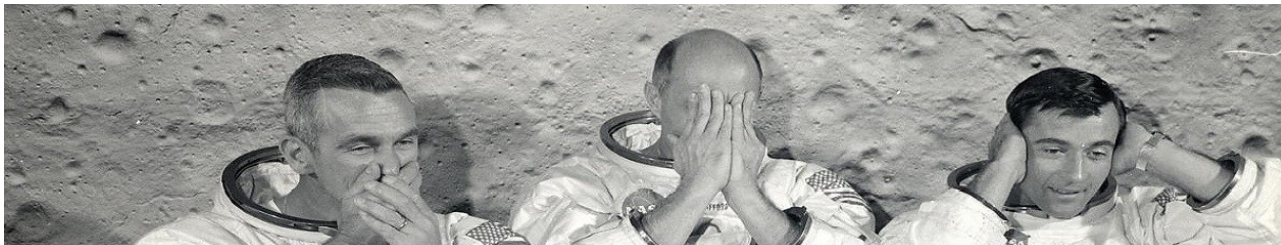
Jak upozornili Max Malone, Mark Sargent a další: „**Během padesáti let 've vesmíru' a stovek hodin natočeného materiálu ANI JEDNOU nemáme záběr, kde se kamera otočí o 180 stupňů (o 360 ani nemluvě)!**“ Zobrazení Země z vesmíru je neuvěřitelně málo a téměř všechny jsou přiznané kompozity poskládané z fotek z nižších výšek, identické mraky se opakují, nikdy nejsou vidět hvězdy, atd. Dokumentace země(koule) z vesmíru je pro globalisty opravdu velký problém, kterého si nyní více lidí všímá, a proto také narůstá propaganda glóbu a vesmíru.

Podivuhodná Cesta

Před 46 lety byli prý lidé šestkrát na údajně 384 000 km vzdáleném Měsíci. Od té doby byli nejdále údajně nějakých 550 km nad zemí! NASA nyní přiznala, že Van Allenovy pásy radiace jsou vážným problémem pro cestu člověka do vesmíru a zatím tento problém prý nevyřešila. Podle NASA je to nyní

hlavní překážka 'dalších' cest člověka do vesmíru. Na Měsíc (a kamkoliv jinam do 'vesmíru') se tedy člověk hned tak nedostane, a kdyby chtěli použít stejné rakety, které je tam tehdy údajně tak spolehlivě prý šestkrát dopravily, tak to je také zjevně problém, protože plány od Apolla prý ztratili, stejně jako všechny filmové záběry z Měsíce – všech 700 krabic!

To není vtip. NASA tento neuvěřitelný fakt přiznala po roce marného 'hledání' a agentura Reuters o tom referovala 15.8.2006. V těch krabicích byla i veškerá telemetrická data monitorující všechny funkce rakety. Takže nikdo nemůže například zkontrolovat, jaký kouzelný trik NASA použila, když raketa měla pouze 1% potřebného paliva na těch 760 000 km tam a zpět. (Nikdy ani nebylo dokázáno žádným nezávislým experimentem, že raketový pohon vůbec ve vakuu funguje, naopak pokusy amatérů ukazují, že nikoli).

Už je to asi celkem jedno, co nám ještě prozradí, protože ty, co těmto profesionálním podvodníkům a okultistům chtějí věřit, asi nerozhodí, ani kdyby jim někdo ukázal, že skrze Měsíc jsou někdy vidět hvězdy.

Měsíc skutečně dle všeho není pevné nebeské těleso, na kterém by se dalo přistát. Měsíc vydává své vlastní světlo s opačnými vlastnostmi slunečního, tj. měsíční světlo je stříbrné, chladí (o 1 až 4 stupně) a působí septicky. Sluneční světlo je zlaté, ohřívá a působí antisepticky. „*Bůh udělal dvě veliká světla: Větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo, aby vládlo v noci, a hvězdy. Bůh je dal na nebeskou klenbu, aby svítila na zemi*“ (Gn.1:16, Č.s.p.)

Za druhé, sférická tělesa velice špatně odrážejí světlo, protože ho odrážejí ve všech směrech, takže hlavně na dálku je reflektivní efekt prakticky anulován. To jsou takové 'drobnosti', které moderní astronomická věda nezmiňuje. Nehodí se.

Dobyetí měsíce Apollem má pro okultní NASA hlubší význam, a jak správně poukázal bývalý externí zaměstnanec NASA a realistický malíř Math Boylan, hlavně příležitost poprvé v dějinách ukázat Zemi coby planetu ve vesmíru. Problém ale je, že to, co nám ukázali, je zjevně zfalšované.

Lidé se ale dále navzdory všem důkazům drží a z velké části asi budou držet těchto iluzí, které jsou pouhé pohádky pro dospělé.

Hlavním důvodem je strach. Není to ta samotná lež, která lidi tak děsí, ale co ta lež (lži) vypovídá o světě kolem nás a o tom, jak skutečně funguje. Co to vypovídá

o médiích, vědecké komunitě, vzdělávacímu systému a všech ostatních institucích, od kterých většina lidí čerpá své informace? Co to vypovídá o samé podstatě světa, v kterém žijeme?

Pro věřící křesťany by to nemělo být až takové překvapení, protože Bible jasně mluví o tom, že tento svět je plný lži a klamu a že dočasným vládcem tohoto světa je sám Lucifer, otec lži, který nedělá nic jiného, než klame a lže. Většina lidí je ale příliš spjata s Babylonem – vládnoucím systémem tohoto padlého světa - na to, aby se na něj dokázala podívat kriticky a s odstupem. Souvisí to také s pýchou, že těžko přijímáme fakt, že bychom mohli být celý život až takto oklamáni. Stále znovu odmítáme věřit, že jsou zde lidé, kteří jsou tak zkorumpováni mocí, že produkují přímo kolosální lži, a stále znovu historie potvrzuje, že tomu skutečně tak je.

Novodobí Baalovi kouzelníci a mistři iluze: Sci-fi spisovatel, Arthur C. Clarke, režisér, Stanley Kubrick, a George Mueller (Ředitel NASA, 1963-1969)

Dokud lidé věřili, že Země je nehybná rovina s nebeskou klenbou a vše se odehrává zde, tak nemohla být ani řeč o nějakém 'velkém třesku', evoluci, a mimozemském životě. Mohli by právě 'mimozemšťané' být součástí toho velkého klamu na konci tohoto věku?

První jezuitský papež v dějinách vyznal svou víru v evoluci a katolická církev přiznává pravděpodobnost mimozemského života. Profesor na katolické universitě ve Vatikánu Giuseppe Tanzella-Nitti napsal: “Velmi brzy nebudeme muset zapřít svou křesťanskou víru... ale jsou informace přicházející z jiného světa a až budou potvrzené, bude to vyžadovat přehodnocení evangelia, tak jak ho známe.”

Marshall Hall upozorňuje na spojitost s farizejským mystickým náboženstvím kabala, kde již v prvním století kabalista HaKanna s použitím jména boha o 42 písmenech vypočítal stáří vesmíru na 15.3 bilionů let, což je pouze o nějaký jeden bilion víc, než k čemu 'dospěla' moderní věda. Další kabalista Nachmanides již v třináctém století psal o rotující Zemi, relativitě, 'velkému třesku', rozšiřujícímu se vesmíru. To, co si

myslíme o svém původu, určuje vše ostatní.

Marshall Hall také upozorňuje, že trik moderní 'vědecké' doby je prezentace kosmologické vědy coby čistě sekulární, pragmatické, zatímco je v jádru nábožensky mystická, s cílem vytvořit alternativní model a příběh stvoření od toho, který nám prezentuje Bůh v Bibli. Zatímco klam evoluce byl do velké míry již odhalen, tak samý základ tohoto klamu, byl až donedávna většinou přijímán absolutně nekriticky, a to i mezi křesťany. Ano zpočátku nebyla koperníkovská teorie přijímána stejně jako cokoli nového a nezvyklého, ale pomalu, ale jistě časem zapouštěla své kořeny mezi evropskou inteligencí a vládnoucí třídou, odkud se také rozšířila do světa. Newtonská všehoschopná, kouzelná gravitace a matematika pak zvítězila nad zdravým rozumem a ověřitelnou realitou. Když se tato spekulativní realita pak ocitla v smrtelném nebezpečí v tváři mnoha experimentů svědčících proti ní, tak se zjevil zachránce Einstein, zvolený v časopise *Time* 'člověk století'. Nad zvoleným největším géniem lidstva se přece nedá zvítězit - hotovo. Pseudovědecký establishment na odpůrce prostřednictvím pana génia vyplázl jazyk a dal jasný vzkaz, ať už je neotravují s experimenty a realitou.

Nyní se ale kruh uzavírá, protože v době (zatím svobodného) internetu nemohla tato virtuální realita vydržet věčně. Zajíc je z pytle venku, ale už se asi nestihne moc rozmnožit. Okultisté a kabalisté z NASA a dalších 'vesmírných' a pseudovědeckých institucí vědí, že spotřební datum jejich virtuální reality je u konce. Sto let od vzniku teorie relativity nyní NASA prý 'objevila' galaxii '*Cheshire cat*', která vypadá jako chechtající se kočka. Na Plutu (římském bohu podsvětí) jsou pro změnu přesné obrysy psa Pluta. Megapodvodníci a okultisté z NASA se očividně baví, a vědí, že oklamané masy je budou ještě obhajovat. Když se ale podíváte na hvězdy a planety dobrým hvězdářským dalekohledem, tak rozdíly mezi realitou a kreslenou fikcí v učebnicích a virtuální realitou na TV obrazovkách jsou mnohdy až šokující. Pokud ale máte magické dalekohledy (jako Hubble) ve vesmíru, které 'vidí' to, co jsme ze Země nikdy neviděli a nikdy neuvidíme, tak si můžete 'generovat images' dle libosti a ještě se při tom vysmívat lidem do očí obrázky chechtajících se koček, s jistotou, že většina bude nadále tuto realitu bezmyšlenkovitě přijímat jako potvrzenou a jistou skutečnost, i kdyby si kosmonauti ve vesmíru nasadili šnorchly (o čemž už NASA mluvila poté, co se jeden z jejich kosmo-herců topil).

Koperníkovský model stvoření s nekonečným vesmírem a Zemí coby nepatrnou tečkou kroužící kolem jednoho z miliard sluncí je jeden velký podvod, na kterém stojí většina moderní 'vědy'. Postupně jsme přijali čistě teoretický, neověřený model světa a vesmíru, a to vedlo k revizi celého příběhu stvoření dle člověka a jeho 'vědy'. Není to ale nic jiného než babylonské mystické náboženství s bohem Apollem dobývajícím Boží trůn a nároklujícím si poslušnost a obdiv od obyvatel světa.

Koperníkovská heliocentrická relativistická pseudověda je přijímána téměř všemi bez rozdílu. Je to základní kámen lži konce věku, ale zároveň Achillova pata celého systému. Když se svět dozvídá a dozví, že heliocentrismus a celá lež o země-kouli a vesmíru je pouze chytrý, ale totálně fiktivní model, založený na naprosto scestném výkladu skutečnosti, tak vyjde najevo celý plán na zbavení se Boha Stvořitele a

Ježíše a biblického křesťanství.

Pravda placaté, nehybné Země s nebeskou klenbou byla obecně známa od stvoření až po Galilea. Jen posledních zhruba 400 let lidé začali věřit, že žijeme na rotující kouli. Věříme tomu ale pouze proto, že nám to někdo řekl, když jsme ještě neměli rozum, a ukázali nám obrázky (obrázek). Věříme tomu, protože věříme lidským 'autoritám' a nikoli Bohu. Sami jsme si to neověřili a historie tohoto podvodu ukazuje, jak relativně lehké je oklamat člověka, který ztratil bázeň před Bohem a úctu k Jeho slovu. Návrat této pravdy, o formě našeho světa, byl připraven Bohem od počátku. Odhalení falešné, fiktivní Země a vesmíru má probudit ze snu alespoň některé z těch, co doposud spali nebo dřímali, a jednou provždy potvrdit fakt, že vše, co nám Bůh napsal v Bibli, je pravda a nemůže být změněno, i kdyby celý svět věřil něčemu jinému. „*Ale ať je Bůh pravdivý a každý člověk lhář, jak je napsáno: ‚Abys byl shledán spravedlivým ve svých slovech a zvítězil, když tě soudí.‘* (Ř. 3:4, Č.s.p.) Nechali jsme se naivně ošálit pohádkou o objektivních, upřímných vědcích. Elitáři vědí, že už mají jen velmi málo času i proto, že matrix země-koule a nekonečného vesmíru, tak usilovně po staletí budovaný, se začíná hroutit.

Je až neuvěřitelné jak tento prokazatelně nesmyslný výklad pozorovatelné a ověřitelné skutečnosti - tento teoreticky-matematický model - uspěl v totálním dobytí vědy v posledních čtyřech a půl staletích – bez jediného skutečného důkazu. Je to opravdu fascinující a velice smutný příběh o tom, jak teorie o původu člověka a formě stvoření jsou tvořeny v jádru touhou popřít Boha a utéct od něj. Již první lidé Adam a Eva se schovávali před Bohem, když zhřešili. Utect před Bohem ale nejde ani do nekonečného vesmíru - do virtuální reality.

Pokud se mají na světě opět objevit Luciferovi padlí andělé, tak potřebují oklamat lidi ohledně jejich skutečné identity. Proto také potřebují vesmír, odkud můžou 'přiletět' coby 'mimozemšťané'. (Propaganda mimozemšťanů běží na plné obrátky již od roku 1947 a Roswellu). Může pak dojít na scénář, kdy 'hodní mimozemšťané' budou svět varovat a připravovat na příchod 'zlých mimozemšťanů' (návrat Ježíše Krista se svými svatými), a nebo se budou prezentovat jako naši zachránci od nás samotných. V každém případě nezapomeňme, že na konci věku „*povstanou falešní kristové a falešní proroci a budou ukazovat veliká znamení a divy, že by, kdyby to bylo možné, svedli i vyvolené.*“ (Mt. 24:24)

Základ tohoto klamu tu již máme od doby Koperníka a Galilea, a prakticky celý svět, včetně křesťanů, tomuto nesmyslu podlehl. Co to napovídá o klamu na samém konci věku?

